

ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนปทุมธานีราษฎร์
จังหวัดนครราชสีมา

กฤษฎา กองสวรรค์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดนตรี
ปีการศึกษา 2558
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

**THE HIGH SCHOOL STUDENTS' SATISFACTION
TOWARDS LEARNING MUSIC AT PAKTHONGCHAI
PRACHANIRAMIT SCHOOL NAKHONRATCHASIMA
PROVINCE**

KRISADA KONGSAWAN

A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements

for Master of Arts in Music

Academic Year 2015

Copyright of Bansomdejchaopraya Rajabhat University

ชื่อเรื่อง ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนปึกธงชัยประชานิรมิต จังหวัดนครราชสีมา

โดย กฤษณา กองสวรรค์

สาขาวิชา ดนตรี

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร. มนัส วัฒนไชยยศ

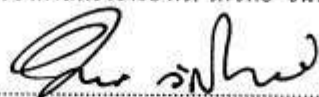
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บรรจง ชลวิโรจน์

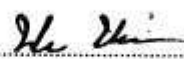
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาอนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษิตตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาริวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. โกวิท ชันศิริ)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. มนัส วัฒนไชยยศ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บรรจง ชลวิโรจน์)

.....กรรมการ
(อาจารย์อนุรักษ์ บุญแจ๊ะ)

.....กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์จิระพันธ์ อ่อนเดือน)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ชื่อเรื่อง	ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี สากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียน ปักธงชัยประชานิรมิต จังหวัดนครราชสีมา
ชื่อผู้วิจัย	กฤษฎา กองสวรรค์
สาขาวิชา	ดนตรี
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนปักธงชัยประชานิรมิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนปักธงชัยประชานิรมิต จำนวน 291 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากลโรงเรียนปักธงชัยประชานิรมิต ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบตรวจสอบรายการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนปักธงชัยประชานิรมิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ การจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล

Title	The High School Students' Satisfaction towards Learning Music at PakthongchaiPrachaniramit School Nakhonratchasima Province
Author	KrisadaKongsawan
Program	Music
Major Advisor	Associate Professor Dr.Manat Wattanachaiyot
Co- advisor	AssistantProfessor BunJong Cholviroj
Academic Year	2015

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the high school students' satisfaction towards learning music at PakthongchaiPrachaniramit School in Nakhonratchasima province. The sample group included 29 high school students of PakthongchaiPrachaniramit School. Data was collected using 5-point rating scale questionnaire and checklist, and was statistically analyzed in percentage, mean, and standard deviation.

The research finding revealed that the students' satisfaction toward learning music was generally found at the high level. After item analysis, teachers were rated with the highest mean followed by contents and learning activities, and venues and environments.

Keywords: Satisfaction, Music Class

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี ทั้งนี้เพราะได้รับความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.โกวิทย์ ชันศิริ รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์ อาจารย์อนุรักษ์ บุญแจและอาจารย์จิระพันธ์ อ่อนเถื่อน ที่ให้ความรู้ ให้คำปรึกษาแนะนำ รวมทั้งข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเนื้อหา ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์มนตรี ภู่งาม นายวรสรณ์ เนตรทิพย์ อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา นายไพฑูรย์ โนนสูงเนิน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนปักธงชัยประชานิรมิต ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องช่วยให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการโรงเรียนปักธงชัยประชานิรมิตที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล และขอบคุณทุกท่านที่ให้คำปรึกษา และเป็นกำลังใจจนวิทยานิพนธ์แล้วเสร็จสมบูรณ์

กฤษฎา กองสวรรค์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานของงานวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
การจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	25
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	29
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	29
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	29
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	31
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	34
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปึกธงชัยประชานิรมิต.....	35
ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....	41
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	43
สรุปผลการวิจัย.....	43
อภิปรายผล.....	44
ข้อเสนอแนะ.....	48
บรรณานุกรม.....	49
ภาคผนวก.....	54
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	55
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ.....	57
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	61
ภาคผนวก ง ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับข้อคำถาม(Index of Congruence: IOC) แบบสอบถาม.....	68
ภาคผนวก จ แบบตอบรับวารสาร การเผยแพร่บทความวิจัย.....	78
ภาคผนวก ฉ สำเนาใบประกาศภาษาอังกฤษ.....	80
ประวัติผู้วิจัย.....	82

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้สาระดนตรีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 มาตรฐาน ศ 2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า ดนตรีถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน.....	8
2	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้สาระดนตรีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 มาตรฐาน ศ 2.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล.....	9
3	จำนวนและร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	34
4	ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิต.....	35
5	ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิตด้านครูผู้สอน.....	36
6	ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิตด้านเนื้อหาสาระ และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน.....	37
7	ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิตด้านสื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้.....	38
8	ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิตด้านสถานที่ และสภาพแวดล้อม.....	39
9	ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิตด้านการวัด และประเมินผล.....	40

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ดนตรีเป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นและมีความสัมพันธ์ทางจิตใจกับมนุษย์มาช้านานตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ดนตรีถูกสร้างสรรค์ขึ้นเพื่อความสบายอกสบายใจ ใช้ในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาหรือเพื่อประกอบการรำรำ นอกจากนี้ดนตรียังมีคุณค่าต่อการพัฒนาในด้านต่างๆ ทั้งด้านการสร้างสรรค์ คุณค่าทางสังคม ด้านร่างกาย สติปัญญาและด้านอารมณ์ (हररररर ररररर, 2540, น.195) การศึกษาดนตรีในปัจจุบันได้รับการยอมรับให้เป็นวิชาหนึ่งที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาเด็ก แนวคิดของความจำเป็นในการเรียนดนตรีได้รับความสำคัญมากขึ้นด้วยทฤษฎีความหลากหลายของสติปัญญา (Theory of Multiple Intelligences) โดยจำแนกความเก่งของคนไว้ 7 ประการหลัก ได้แก่ ด้านภาษา (Verbal/Linguistic) ด้านดนตรี/จังหวะ (Musical/Rhythmic) ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (Logical/Mathematical) ด้านการเคลื่อนไหว (Body/Kinesthetic) ด้านศิลปะ/มิติสัมพันธ์ (Visual/Spatial) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล/การสื่อสาร (Interpersonal) และด้านความรู้สึก/ความลึกซึ้งภายในจิตใจ (Visual/Spatial) (ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์, 2553, น.120)

การเรียนการสอนดนตรีให้ได้ผลตามความมุ่งหมายนั้นควรตั้งอยู่บนพื้นฐานแนวคิดทางทฤษฎีดนตรีของนักการศึกษาดนตรีที่มีความรู้และประสบการณ์ เนื่องจากจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและทักษะทางด้านดนตรีในเวลาอันสั้นโดยไม่ฝืดเคือง ซึ่งนักการศึกษาดนตรีที่มีชื่อเสียง มีความรู้ทางทฤษฎีดนตรี มีประสบการณ์เป็นที่ยอมรับ ได้รับความนิยมน้อยแพร่หลาย และมีการนำไปใช้ในประเทศต่างๆ โดยการเคลื่อนไหวร่างกายช่วยทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านดนตรีได้ ถือเป็นจุดเริ่มต้นของยูริธึมมิคส์ (Eurhythmics) เป็นการสอนให้ผู้เรียนรู้จักการเคลื่อนไหวทางจังหวะที่ดีให้เข้ากับจังหวะดนตรี ซึ่งเน้นที่กระบวนการจากสิ่งที่ง่ายที่สุดก่อนแบบแสดงออกถึงจังหวะตก อัตราจังหวะ ความเร็วจังหวะเป็นการได้รับประสบการณ์ตรง ทำให้เข้าใจองค์ประกอบของดนตรีอย่างลึกซึ้ง ซึ่งเน้นการร้องเป็นหลัก รวมไปถึงการอ่านโน้ตด้วย โดยใช้วิธีการต่างๆ ในการฝึกฝนการร้องและการอ่าน เช่น โทนิคซอล-ฟาส์ตัญญูมือ สัญลักษณ์ของจังหวะ เพลงที่ใช้สอนในระยะแรกควรเป็นเพลงพื้นบ้าน เพราะผู้เรียนจะรู้จักดีที่สุด ภายหลังจึงนำเพลงชั้นสูงที่มีคุณค่ามาใช้ในการเรียนการสอน จะเห็นได้ว่าแต่ละแนวคิดมีวิธีการสอนและจุดเด่นแตกต่างกันออกไป อย่างไรก็ตามทั้งสามแนวคิดนี้มีเป้าหมายพื้นฐานเดียวกัน คือการให้

ประสบการณ์ทางดนตรีแก่ผู้เรียน โดยคำนึงถึงการพัฒนาแนวคิดและทักษะทางดนตรีแก่ผู้เรียน โดยคำนึงถึงการพัฒนาแนวคิดและทักษะทางดนตรีอย่างเป็นระบบ (ธวัชชัย นาควงษ์, 2543)

ในปัจจุบัน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงได้บรรจุการเรียนสอนวิชาดนตรีไว้ในชื่อสาระดนตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ได้ระบุไว้ว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม สุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ ดังนั้นกิจกรรมศิลปะสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนโดยตรง ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม ตลอดจนนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองและแสดงออกในเชิงสร้างสรรค์ พัฒนาระบวนการรับรู้ทางศิลปะ เห็นภาพรวม การสังเกตรายละเอียด สามารถค้นพบศักยภาพของตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ด้วยการมีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และได้กล่าวถึงคุณภาพของผู้เรียนอีกว่า เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะแล้ว ผู้เรียนจะมีสภาพจิตใจที่งดงาม มีสุนทรียภาพ มีรสนิยมรักความสวยงาม รักความเป็นระเบียบ มีการรับรู้อย่างพินิจพิเคราะห์ เห็นคุณค่าความสำคัญของศิลปะ ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ตลอดจนศิลปวัฒนธรรมอันเป็นมรดกทางภูมิปัญญาของคนในชาติ สามารถค้นพบศักยภาพความสนใจของตนเองอันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพทางศิลปะ มีจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ มีความเชื่อมั่นพัฒนาตนเองได้ และแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ มีสมาธิในการทำงาน มีระเบียบวินัยความรับผิดชอบสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิตจึงได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนปัทมราชประชานิรมิตพุทธศักราช 2551 ซึ่งมีแนวคิดโดยยึดหลักว่าผู้เรียนมีองค์ปัญญาแห่งความรอบรู้และความดีงาม โดยถือว่าผู้เรียนสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ และได้มีการจัดหลักสูตรโดยแบ่งสาระการเรียนรู้เป็น 8 กลุ่ม ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม พลศึกษาและสุขศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรสถานศึกษาพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิตมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจ การคิดที่เป็นเหตุเป็นผลถึงวิธีการทางศิลปะ ความเป็นมาของรูปแบบภูมิปัญญาท้องถิ่นและรากฐานทางวัฒนธรรม ค้นหาผลงานทางศิลปะสื่อความหมายกับตนเอง ค้นหาศักยภาพ ความสนใจส่วนตัว ฝึกการเรียนรู้ การสังเกตที่ละเอียดอ่อน อันนำไปสู่ความรัก เห็นคุณค่าและเกิดความซาบซึ้งในสร้างสรรค์คุณค่าของศิลปะและสิ่งรอบตัว พัฒนาเจตคติ สุนทรียภาพ รสนิยมส่วนตัว มีทักษะ กระบวนการ วิธีการแสดงออก การคิด

สร้างสรรค์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนตระหนักถึงบทบาทของศิลปกรรมในสังคมของตน ซึ่งสะท้อนให้เห็นมุมมองของชีวิต สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และความเชื่อทางศาสนา ด้วยลักษณะธรรมชาติของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ การเรียนรู้เทคนิค วิธีการทำงาน ตลอดจนจนเป็นการเปิดโอกาสให้แสดงออกอย่างอิสระ ทำให้ผู้เรียนได้รับการส่งเสริม สนับสนุนให้คิดริเริ่มสร้างสรรค์ คัดแปลงจินตนาการ มีสุนทรียภาพและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย และสากล กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเสริมสร้างให้ชีวิตมนุษย์เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ช่วยให้มีจิตใจที่งดงาม มีสมาธิที่แน่วแน่ สุขภาพร่างกาย และสุขภาพจิต มีความสมดุล ซึ่งเป็นรากฐานของการพัฒนาชีวิตมนุษย์ที่สมบูรณ์ ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนวิชาดนตรี และได้เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนปักธงชัยประชานิรมิต อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ตั้งแต่ปี พ.ศ.2552 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรีของนักเรียนชั้นมัธยมปลายอยู่ในระดับปานกลางถึงต่ำ นักเรียนขาดความสนใจในการเรียน นักเรียนขาดความกระตือรือร้นในการเข้าชั้นเรียน โดยผู้วิจัยได้สังเกตเห็นและสอบถามจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจากปัญหาที่พบนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปักธงชัยประชานิรมิตโดยจะศึกษาถึงความพึงพอใจในด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อ อุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้ ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม และด้านการวัดผลและประเมินผลเพื่อนำผลการศึกษาดังกล่าวไปพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาครูผู้สอนให้ตรงต่อความต้องการของผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนปักธงชัยประชานิรมิต

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปักธงชัยประชานิรมิตมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากลในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตของเนื้อหาการวิจัยครั้งนี้มุ่งความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิตใน 5 ด้านต่อไปนี้

- 1.1 ด้านครูผู้สอน
- 1.2 ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 1.3 ด้านสื่อ อุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้
- 1.4 ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม
- 1.5 ด้านการวัดผลและประเมินผล

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิตจำนวน 1,391 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง โดยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่จะวิจัยโดยใช้ตารางของ Krejcie และ Morgan ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิต จำนวน 291 คน โดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling)

3. ตัวแปรในการวิจัย

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

- 1.ด้านครูผู้สอน
- 2.ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 3.ด้านสื่ออุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้
- 4.ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม
- 5.ด้านการวัดผลและประเมินผล

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิต

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทราบความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิต

2. เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในด้านวิชาคณิตศาสตร์ให้ตรงต่อความต้องการของนักเรียนและเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สากลของนักเรียนสูงขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิต โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิต ตำบลเมืองปัก อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา

การจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากลหมายถึงการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากลตามหลักสูตรสถานศึกษา พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิตใน 5 ด้าน

นักเรียน หมายถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิตอำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์สากล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชาณิรมิตผู้วิจัยได้ค้นคว้าตำรา เอกสารและการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ตามหัวข้อดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล
2. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล

1.1 หลักสูตรสถานศึกษา พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระดนตรี) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนปัทมราชประชาณิรมิต

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี นาฏศิลป์ ทักษะศิลป์) เป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองอันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ความเข้าใจมีทักษะวิธีการทางศิลปะ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่างๆ ประกอบด้วยสาระสำคัญคือ

ทัศนศิลป์ มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบศิลป์ ทักษะการ สร้างและนำเสนอผลงานทางทัศนศิลป์จากจินตนาการ โดยสามารถใช้อุปกรณ์ที่มีความเหมาะสม รวมทั้งสามารถใช้เทคนิควิธีการของศิลปินในการสร้างงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่างานทัศนศิลป์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานศิลปะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ชื่นชม ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ดนตรี มีความรู้ ความเข้าใจองค์ประกอบดนตรี แสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและ

ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากลร้องเพลงและเล่นดนตรีในรูปแบบต่างๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี แสดงความรู้สึกที่มีต่อดนตรีในเชิงสุนทรีย์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณี วัฒนธรรม และเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์

นาฏศิลป์ มีความรู้ ความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ แสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากลคุณภาพผู้เรียน

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้สาระดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรีถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

คุณภาพของผู้เรียนสาระดนตรี เมื่อจบมัธยมศึกษาปีที่ 6 รู้และเข้าใจรูปแบบบทเพลงและวงดนตรีแต่ละประเภท และจำแนกรูปแบบของวงดนตรีทั้งไทยและสากล เข้าใจอิทธิพลของวัฒนธรรมต่อการสร้างสรรค์ดนตรีเปรียบเทียบอารมณ์และความรู้สึกที่ได้รับจากดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน อ่าน เขียน โน้ตดนตรีไทยและสากล ในอัตราจังหวะต่าง ๆ มีทักษะในการร้องเพลงหรือเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวงโดยเน้นเทคนิคการแสดงออกและคุณภาพของการแสดง สร้างเกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพการประพันธ์การเล่นดนตรีของตนเองและผู้อื่นได้อย่างเหมาะสมสามารถนำดนตรีไปประยุกต์ใช้ในงานอื่นๆ วิเคราะห์ เปรียบเทียบรูปแบบ ลักษณะเด่นของดนตรีไทยและสากลในวัฒนธรรมต่าง ๆ เข้าใจบทบาทของดนตรีที่สะท้อนแนวความคิดและค่านิยมของคนในสังคม สถานะทางสังคมของนักดนตรีในวัฒนธรรมต่างๆ สร้างแนวทางและมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและอนุรักษ์ดนตรี

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้สาระดนตรีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 มาตรฐาน ศ 2.1

เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี

ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
1. เปรียบเทียบรูปแบบของบทเพลงและวงดนตรีแต่ละประเภท	<ul style="list-style-type: none"> • การจัดวงดนตรี - การใช้เครื่องดนตรีในวงดนตรีประเภทต่างๆ - บทเพลงที่บรรเลงโดยวงดนตรีประเภทต่างๆ
2. จำแนกประเภทและรูปแบบของวงดนตรีทั้งไทยและสากล	<ul style="list-style-type: none"> • ประเภทของวงดนตรี - ประเภทของวงดนตรีไทย - ประเภทของวงดนตรีสากล
3. ปัจจัยในการสร้างสรรค์ผลงานดนตรี อธิบายเหตุผลที่คนต่างวัฒนธรรมสร้าง ในแต่ละวัฒนธรรมสร้งงานดนตรีแตกต่างกัน	<ul style="list-style-type: none"> - ความเชื่อกับการสร้งสร้งงานดนตรี - ศาสนากับการสร้งสร้งงานดนตรี - วิถีชีวิตกับการสร้งสร้งงานดนตรี - เทคโนโลยีกับการสร้งสร้งงานดนตรี
4. อ่าน เขียน โน้ตดนตรีไทยและสากล • เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี ในอัตราจังหวะต่าง ๆ	<ul style="list-style-type: none"> - เครื่องหมายกำหนดอัตราจังหวะ - เครื่องหมายกำหนดบันไดเสียง • โน้ตบทเพลงไทยอัตราจังหวะ 2 ชั้น และ 3 ชั้น
5. ร้องเพลง หรือเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวงโดยเน้นเทคนิคการแสดงออก และคุณภาพของการแสดง	<ul style="list-style-type: none"> • เทคนิค และการถ่ายทอดอารมณ์เพลงด้วยการร้องบรรเลงเครื่องดนตรีเดี่ยวและรวมวง
6. สร้างเกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพการ ประพันธ์และการเล่นดนตรี ของตนเองและผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม	<ul style="list-style-type: none"> • เกณฑ์ในการประเมินผลงานดนตรี - คุณภาพของผลงานทางดนตรี - คุณค่าของผลงานทางดนตรี
7. เปรียบเทียบอารมณ์ และความรู้สึก ที่ได้รับจากงานดนตรีที่มาจากวัฒนธรรม ต่างกัน	<ul style="list-style-type: none"> • การถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของงานดนตรี จากแต่ละวัฒนธรรม

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
8. นำดนตรีไปประยุกต์ใช้ในงานอื่น ๆ	<ul style="list-style-type: none"> • ดนตรีกับการผ่อนคลาย • ดนตรีกับการพัฒนามนุษย์ • ดนตรีกับการประชาสัมพันธ์ • ดนตรีกับการบำบัดรักษา • ดนตรีกับธุรกิจ • ดนตรีกับการศึกษา

ตารางที่ 2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้สาระดนตรีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 มาตรฐาน ศ 2.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
1. วิเคราะห์รูปแบบของดนตรีไทยและดนตรีสากล	<ul style="list-style-type: none"> • รูปแบบบทเพลงและวงดนตรีไทยแต่ละยุค • รูปแบบบทเพลงและวงดนตรีสากลแต่ละยุคสมัย
2. วิเคราะห์สถานะทางสังคมของนักดนตรีในวัฒนธรรมต่าง ๆ	<ul style="list-style-type: none"> • ประวัติสังคีตกวี
3. เปรียบเทียบลักษณะเด่นของดนตรีในวัฒนธรรมต่างๆ	<ul style="list-style-type: none"> • ลักษณะเด่นของดนตรีในแต่ละวัฒนธรรม - เครื่องดนตรี - วงดนตรี - ภาษาเนื้อร้อง - สำเนียง - องค์ประกอบบทเพลง
4. อธิบายบทบาทของดนตรีในการสะท้อนแนวความคิดและค่านิยม	<ul style="list-style-type: none"> • บทบาทดนตรีในการสะท้อนสังคม - ค่านิยมของสังคมในผลงานดนตรี - ความเชื่อของสังคมในงานดนตรีที่เปลี่ยนไปของคนในสังคม
5. นำเสนอแนวทางในการส่งเสริมและอนุรักษ์ดนตรีในฐานะมรดกของชาติ	<ul style="list-style-type: none"> • แนวทางและวิธีการในการส่งเสริมอนุรักษ์ดนตรีไทย

1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนดนตรี

1.2.1 หลักการสอนดนตรี

สุกรี เจริญสุข (2541, น.75) ได้ให้หลักการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยทางด้านดนตรีไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีความเหมือน คือ ต้องมีแม่แบบ มีเบ้า ครูคือแบบอย่างให้เด็กได้เรียนรู้เป็นการเลียนแบบและการทำซ้ำ ซึ่งมีลำดับขั้นดังนี้

1.1 การเลียนแบบ เป็นกระบวนการที่เด็กได้ยินเสียงดนตรีได้เห็นได้สัมผัสเสียงดนตรีที่ดี และเกิดความประทับใจ กระตุ้นให้อยากจดจำแบบนั้นๆ เพื่อนำไปเป็นแบบอย่างและมีความต้องการที่เลียนแบบ ทั้งการร้องเพลง เล่นดนตรี หรือทำทางประกอบอื่นๆ

1.2 การทำซ้ำ เพื่อการย้ำทักษะให้เกิดความแม่นยำ เกิดความชำนาญ สามารถควบคุม กำกับ และจัดการการเล่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในกระบวนการเรียนดนตรี การฝึกทำซ้ำมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

2. ทฤษฎีความแตกต่าง เป็นความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงความจำเจ ความรู้สึกเบื่อหน่ายสิ่งที่เป็นอยู่ในชีวิตประจำวัน ความต้องการสิ่งใหม่เพื่อชีวิตชีวา นั่นคือความต้องการเปลี่ยนแปลง ซึ่งมีลำดับขั้นดังนี้

2.1 การแหกคอกเกิดจากความเบื่อหน่ายและมีความรู้สึกต้องการเปลี่ยนแปลง ต้องการเสนอแนวทางใหม่ที่เป็นของตัวเอง

2.2 ทางเทวดา ถือเป็นผลงานอันเกิดจากแนวความคิดของตัวเอง เป็นทักษะที่มีความสมบูรณ์ เป็นการสร้างสรรค์ผลงานใหม่และเป็นที่ยอมรับหรือเรียกว่ามีความแตกฉานและความแม่นยำในตัวเอง

3. ทฤษฎีความเป็นฉันทือเป็นรากเหง้าทางวัฒนธรรม ความสมบูรณ์ลงตัวทางศิลปะดนตรีต้องตั้งอยู่ในความเป็นฉันทือ อดความเป็นฉันทือ และความเป็นฉันทือเป็นรากเหง้าวัฒนธรรมชุมชนนั่นเอง

จะเห็นว่าทฤษฎีทั้ง 3 ประการนี้ ตั้งอยู่บนหลักของการเรียนรู้อย่างเดียวไม่พอ แต่จะต้องตั้งอยู่บนหลักแห่งความคิดสร้างสรรค์เป็นหลักสำคัญด้วย มิฉะนั้นความแตกต่างและความเป็นฉันทือจะไม่เกิด

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2544, น.98-101) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับหลักการในลักษณะทั่วไป ดังนี้

1. หลักการสอนของหม่อมดุษฎี บริพัตร (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2544, น.98-99 อ้างถึงในหม่อมดุษฎี บริพัตร, 2527, น.57-58) กล่าวว่าไว้ว่าหลักการประการสำคัญ คือบูรณาการของทักษะดนตรี และการเคลื่อนไหวของผู้เรียนรู้เกี่ยวกับแนวคิดทางดนตรี โดยใช้พื้นฐานของการเคลื่อนไหว และทักษะดนตรีเป็นสื่อ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นหลักสำคัญในการสอนผู้เรียนจะคิดวิเคราะห์วิจารณ์สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันและแสดงในระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อรับรู้และเกิดประสบการณ์ทางดนตรีโดยใช้พื้นฐานทักษะการเคลื่อนไหวเป็นสื่อ ประกอบด้วยทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน 3 ระดับคือทักษะพื้นฐานเบื้องต้นทักษะพื้นฐานขั้นกลางและทักษะในระดับสูงผู้เรียนจะมีการพัฒนาทักษะพื้นฐาน จากระดับหนึ่ง ไปสู่อีกระดับหนึ่งไปพร้อมกับทักษะต่างๆและความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดทางดนตรี

2. หลักการสอนของอรวรรณ บรรจงศิลป์ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2544, น.100 อ้างถึงใน อรวรรณ บรรจงศิลป์, 2529, น.116) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการสอนดนตรีคือการพัฒนาการรับรู้ทางด้านดนตรีและความเข้าใจในเรื่องโครงสร้างหรือองค์ประกอบดนตรีเพื่อนำไปสู่ความซาบซึ้งในดนตรีและความสามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะทางดนตรีในชีวิตประจำวัน หลักการนี้เน้นทักษะดนตรี ได้แก่ การฟังการร้องการเล่น การอ่านเคลื่อนไหวและการสร้างสรรค์ โครงสร้างหรือองค์ประกอบดนตรีได้แก่จังหวะทำนองเสียงประสานรูปแบบอารมณ์เพลงและลีลา โดยใช้กิจกรรมดนตรีเป็นสื่อ

3. หลักการสอนของวิมลศรี อุปรมัย (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2544, น.100-101 อ้างถึงในวิมลศรี อุปรมัย, 2527, น.57) กล่าวว่าหลักการเรียนการสอนดนตรียึดหลักเดียวกันกับกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา กล่าวคือ การพัฒนาการด้านการฟังการพูด การอ่าน และการเขียน ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาดนตรี ในรูปแบบลักษณะเดียวกันกับที่ตนเรียนรู้ภาษาของตนเองการฟังการรับรู้การคิดและการเขียนเน้นทักษะกระบวนการพื้นฐานของการเรียนดนตรีจุดหมายของดนตรี คือการพัฒนาการรับรู้ด้านดนตรีและความซาบซึ้งในดนตรีการเรียนรู้ดนตรีในลักษณะกระบวนการทางภาษานั้น การฟัง การเขียนและการอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่นำมาใช้ มีความหมายของการเรียนรู้ ทางด้านดนตรีได้โดยตรง การเรียนดนตรีต้อง ใช้การฟังและการอ่านส่วนการพูดและการเขียน ในความหมายของการเรียนรู้ด้านวิชาดนตรี หมายถึงการร้อง และ การสร้างสรรค์ทางดนตรี ดังนั้น การใช้กระบวนการเรียนรู้ทางภาษา มาเป็นหลักในการเรียนรู้วิชาดนตรีนั้น มีความครอบคลุมทักษะต่างๆทางดนตรีครบถ้วน

4. หลักการสอนของโซลตัน โคดาเย (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2544, น.111 อ้างถึงใน Zoltan Kodaly, 1978, p.77) โซลตัน โคดาเยนักประพันธ์เพลงชาวฮังการี ซึ่งต่อมามีชื่อเสียงในฐานะนักวิชาการ ทั้งทางด้านดนตรีและสาขาอื่นๆ ซึ่งให้ความสำคัญกับ ตัวผู้เรียนเช่นเดียวกันกับ

จิตวิทยาพัฒนาการเด็กคือการเรียนการสอนดนตรีควรมีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับลักษณะ การพัฒนาการของเด็กดังนั้นสิ่งต่างๆ ไม่สลับซับซ้อน ควรนำเสนอก่อนสิ่งที่ยากเช่นเรื่องของอัตรา จังหวะโดยปกติอัตราจังหวะสองชั้น ทั้งลักษณะปกติและแบบผสมจะพบได้มากกว่าเพลง ในอัตรา จังหวะสามชั้นดังนั้นการสอนจึงควรใช้เพลงอัตราสองชั้นก่อนส่วนเรื่ององค์ประกอบของดนตรี อื่นๆ ก็ควรมีการเรียงลำดับจากง่ายไปหายากจึงกล่าวได้ว่าวิธีการของ โซลตัน โคดา ย (Zoltan Kodaly) เน้นการจัดระบบขั้นตอนของสาระดนตรีเป็นอย่างมากโดยคำนึงถึงลักษณะความ ยากง่ายของดนตรีประกอบกับลักษณะทางวัฒนธรรมทางด้านดนตรีของแต่ละสังคม รวมทั้ง พัฒนาการของเด็กด้วย

1.2.2 แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรี

ด้านการจัดการเรียนรู้

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2540, น.155-160) กล่าวถึงแนวการจัดกิจกรรมดนตรีในระดับ มัธยมศึกษาว่า ระดับมัธยมศึกษาเป็นการจัดการศึกษาที่เริ่มพัฒนาความสามารถด้านดนตรีใน ระดับกลางซึ่งมีความลึกซึ้งในเนื้อหาสาระเพิ่มมากขึ้นกว่าในระดับประถมศึกษา เพื่อพัฒนา ความสามารถด้านดนตรีของผู้เรียนในการศึกษาดนตรีขั้นอุดมศึกษาต่อไปด้วย นอกเหนือจาก การศึกษาเป็นวิชาบังคับในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งไม่ว่าจะเป็นการเรียนเพื่อจุดมุ่งหมายใด ผู้เรียน ควรได้สัมผัสกับดนตรีที่มีคุณค่าเพื่อพัฒนาความซาบซึ้งในสุนทรียะของดนตรี

สำหรับเนื้อหาของกิจกรรมดนตรีในวิชาทั่วไปนั้น ผู้เรียนมีโอกาสดูได้เรียนรู้ทักษะ ดนตรีต่างๆ อย่างครบครันต่อจากระดับประถมศึกษา โดยสามารถเน้นทักษะการร้องและการอ่าน เพราะเป็นทักษะที่ทุกคนสามารถกระทำได้โดยไม่ต้องลงทุนอะไร นอกเหนือจากนี้ ผู้เรียนควรมี โอกาสได้เล่นเครื่องดนตรีบางชนิด เช่น ขลุ่ย กีตาร์ หรือเครื่องตีต่างๆ ในด้านองค์ประกอบดนตรี ผู้เรียนควรเรียนรู้แนวคิดในเรื่อง จังหวะ ทำนอง เสียงประสาน ลีลา รูปแบบ และลักษณะของเสียง ควบคู่ไปโดยตลอด โดยให้ผู้เรียนสัมผัสกับดนตรีของชนชาติต่างๆ ทั่วโลกด้วย ทั้งนี้เป็นการ จัดการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมของชนชาติต่างๆ ควบคู่ไปด้วยกิจกรรมที่ดนตรีไปรวมกับศิลปะ แขนงอื่น เช่น การแสดงละคร เป็นสิ่งที่ควรกระทำ เพราะผู้เรียนในวัยนี้ชอบสร้างสรรค์ และ แสดงออกในรูปแบบต่างๆ การนำดนตรีไปรวมกับศิลปะการแสดงช่วยให้ผู้เรียนขยายขอบเขตของ การแสดงออกให้กว้างออกไป ซึ่งเป็นการท้าทายให้ผู้เรียนเรียนรู้จัดเป็นการจูงใจให้ผู้เรียนเรียนรู้ ดนตรีและศิลปะการแสดงได้เป็นอย่างดี การแสดงละครเพลงสามารถจัดออกมาในรูปแบบของชมรม การแสดงละครหรือชมรมดนตรีก็ได้ การนำละครเพลงหรือโอเปรามาแสดง หรือละครที่ผู้เรียนคิด สร้างขึ้นมาเองนั้นล้วนเป็นสิ่งที่สามารถกระทำได้ทั้งสิ้น

กิจกรรมดนตรีในระดับมัธยมศึกษาควรมีทั้งกิจกรรมในเชิงปฏิบัติและการบรรยาย ทั้งนี้ผู้เรียนอยู่ในวัยที่มีความพร้อม มีสมาธิในการฟังการบรรยาย และเนื้อหาดนตรีในระดับนี้ต้องอาศัยการเรียนรู้โดยการบรรยายมากขึ้น เพื่อสร้างพื้นฐานและแนวคิดให้กว้างไกลออกไปได้ในระยะเวลาสั้น โดยการอธิบายของผู้สอน

ในด้านทักษะนั้นผู้เรียนควรใช้เวลาในห้องเรียนในการฝึกฝนทักษะต่างๆ ที่เรียนรู้ไปอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดความแม่นยำ ความถูกต้องในการเล่น ผู้สอนควรพัฒนาเทคนิควิธีการเล่นหรือวิธีร้องของผู้เรียนให้ก้าวหน้าไปด้วย มิใช่มุ่งแต่การสอนให้เล่นแต่บทเพลงได้เพียงอย่างเดียว

ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาความรู้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะในการศึกษาดนตรีในลักษณะของวิชาทั่วไป ซึ่งผู้เรียนควรมีโอกาสค้นคว้าจัดทำสิ่งต่างๆ ที่ผู้สอนตั้งเพื่อความรู้ อันแตกฉานและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสศึกษาทำความเข้าใจและนำเสนอเนื้อหาสาระตามความคิดของตนเอง ซึ่งเป็นการปลูกฝังความคิดในเชิงสร้างสรรค์ซึ่งเป็นความต้องการของผู้เรียนในวัยนี้อย่างมากอันที่จะมีอิสระในการคิดการทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง

กิจกรรมนอกห้องเรียน ในรูปแบบของกิจกรรมพิเศษหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นกิจกรรมอีกลักษณะหนึ่งที่เป็นในระดับมัธยมศึกษา เพราะช่วยให้ผู้เรียนที่สนใจดนตรีมีโอกาสได้เรียนรู้ดนตรีอย่างเต็มที่ ทำให้ผู้เรียนที่สนใจดนตรีมีโอกาสได้เรียนรู้ดนตรีอย่างเต็มที่ ทำให้ผู้เรียนที่ร่วมกิจกรรมเหล่านี้พัฒนาแนวคิดและทักษะดนตรีได้ลึกซึ้งมากขึ้น

ดวงเดือน คุปต์กร (2544, น.5-6) ได้กล่าวถึงแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนดนตรีตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. รู้ - เข้าใจหมายถึง การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระดนตรีที่เป็นความรู้พื้นฐานของการเรียนรู้ เพื่อการศึกษาและเพื่อพัฒนาแนวคิดทางดนตรีในระดับที่สูงขึ้น โดยผู้เรียนสามารถบอกอธิบายเปรียบเทียบวิเคราะห์จำแนกเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนรู้ได้และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

2. ฝึกให้ชำนาญเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติทักษะดนตรีด้านต่างๆ เพื่อให้เกิดความชำนาญคล่องแคล่วการฝึกปฏิบัติเป็นส่วนสำคัญ ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจอย่างชัดเจน มีทักษะทางด้านดนตรีแต่ละประเภทคือ การฟังการร้องการเคลื่อนไหวการปฏิบัติเครื่องดนตรีการสร้างสรรค์ผลงานและการอ่านสัญลักษณ์ทางดนตรี ย่อมเชื่อมโยงซึ่งกันและกันการฝึกปฏิบัติที่เป็นไปตามขั้นตอน และครบถ้วนตามกระบวนการทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ง่ายมีความสุขและได้รับความรู้และประสบการณ์เต็มตามศักยภาพ

3. สร้างงานดนตรีเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่องจากการฝึกทักษะทางด้านดนตรี คือเมื่อผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ ในเนื้อหาสาระและมีทักษะทางดนตรีในระดับหนึ่งแล้วการพัฒนาในระดับต่อไป คือมุ่งเน้นการสร้างสรรคใหม่ทางดนตรีเป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ร่วมกันสร้างสรรค์ผลงานชิ้นใหม่ตามความคิดสร้างสรรค์ของตนในลักษณะการสร้างรูปแบบจังหวะใหม่มีการคิดทำนองใหม่การดัดแปลงเนื้อเพลง การแต่งเพลงและ การเคลื่อนไหวประกอบเพลง

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2544, น.34) ได้ให้แนวทางในการจัดการเรียนการสอนดนตรี ดังนี้

1. ควรจัดการเรียนการสอนในลักษณะกระบวนการกลุ่ม เพื่อให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันคิดร่วมกันช่วยเหลือกันร่วมกันฝึกและปรับปรุง ได้ฝึกการอยู่ร่วมกัน ได้การยอมรับให้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม การยอมรับในบทบาทของผู้นำและผู้ตาม

2. การจัดการเรียนการสอนแต่ละครั้ง ควรมีการบูรณาการทักษะดนตรีให้ครบทุกทักษะหรือให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้โดยเน้นทักษะทางด้านใดด้านหนึ่ง โดยเฉพาะรวมทั้งการบูรณาการเนื้อหาสาระภายในกลุ่มวิชาและต่างกลุ่มวิชาเพื่อให้ผู้เรียนมองเห็นความสัมพันธ์ การเชื่อมโยงที่สอดคล้องกับความเป็นจริงในชีวิตประจำวัน

3. การจัดการเรียนการสอนแต่ละครั้งผู้เรียนควรเน้นทักษะการปฏิบัติเป็นหลัก เพราะเป็นประสบการณ์ตรง ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจได้ชัดเจน ขณะเดียวกันก็ควรควบคู่ไปกับเนื้อหาสาระเพราะทั้งสองส่วนนี้ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาการทางด้านดนตรีได้อย่างดียิ่ง

4. ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้น่าสนใจส่งเสริมกระตุ้นและปลุกฝังให้ผู้เรียนเกิดความรักและสนใจดนตรีมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนดนตรีส่งเสริมความถนัดและความสนใจตามศักยภาพของผู้เรียน

5. การประเมินผลการเรียนการสอนควรมีการประเมินทั้งด้านทักษะการปฏิบัติ และเนื้อหาสาระทั้งในลักษณะกลุ่มและรายบุคคลเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเองและให้ผู้อื่นร่วมประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลตามสภาพจริง สำหรับการพัฒนาต่อไป

โดยสรุป แนวการจัดการกิจกรรมดนตรีในระดับมัธยมศึกษา ควรแบ่งออกเป็นสองลักษณะคือ กิจกรรมดนตรีสำหรับผู้เรียนที่ต้องการศึกษาดนตรีเป็นวิชาเอก และสำหรับผู้เรียนที่เรียนดนตรีเป็นวิชาทั่วไป สำหรับกิจกรรมดนตรีในลักษณะแรก ผู้เรียนควรมีโอกาสได้ฝึกฝนทักษะดนตรีตามความถนัดควบคู่ไปกับการเรียนทฤษฎีดนตรีในแขนงต่างๆ ในลักษณะที่สองผู้เรียนควรมีโอกาสศึกษาดนตรีในลักษณะของผู้ฟังดนตรีที่ดี โดยมีโอกาสเรียนรู้สาระดนตรีเพียงพอกับระดับ

ความสามารถของแต่ละคน นอกจากนี้กิจกรรมนอกห้องเรียนในรูปของชมรมต่างๆ ทางดนตรีและการละครเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้เรียนในวัยนี้เช่นกัน

ด้านสื่อการเรียนการสอน

เชิดศักดิ์ ศรียาภย์ (2543, น.53-54) ได้แบ่งประเภทของสื่อการสอนดนตรีไว้ดังนี้

1. บทเพลง เพลงเป็นสื่อที่ครูผู้สอนใช้อยู่เสมอ เช่น เพลงประกอบการร้อง เพลงประกอบการสอนฟัง เพลงประกอบการเคลื่อนไหว และเพลงประกอบการสอนอ่าน การเลือกเพลงประกอบการสอนต้องพิจารณาในเรื่องความยากง่ายของเพลง ความยาวของเพลง และประเภทของเพลง เป็นต้น

2. แผนภูมิและแผนภาพ เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นกับการร้องโน้ตหรือการอ่านโน้ต นอกจากนี้อาจเป็นแผนภูมิเกี่ยวกับเครื่องดนตรีหรือผู้ประพันธ์เพลง

3. เครื่องดนตรี เป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากที่สุด หากเสียมิได้ เครื่องดนตรีที่ใช้ในการสอนวิชาดนตรีศึกษามักเป็นเครื่องดนตรีประเภทประกอบจังหวะ ควรเป็นเครื่องที่มีคุณภาพ และมีความทนทานพอสมควร

4. สื่อประเภทเสียง ได้แก่ สื่อประเภทวัสดุและอุปกรณ์เสียง ถือเป็นสิ่งสำคัญ เพราะการสอนดนตรี ทักษะการฟังเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2544, น.79) ได้แบ่งสื่อการเรียนทางดนตรีออกเป็น 5 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. แผนภูมิและแผนภาพ ได้แก่ แผนภูมิเพลง แผนภูมิแสดงจังหวะรูปแบบจังหวะ รวมไปถึงแนวทำนองบันไดเสียงคอร์ดลักษณะต่างๆ และรูปเครื่องดนตรีรูปภาพผู้ประพันธ์เพลง เป็นต้นสื่อพวกนี้เป็นสื่อที่ต้องมีการจัดเตรียมไว้ก่อนเพราะจะทำให้การสอนดำเนินไปรวดเร็วและน่าสนใจ

2. เพลงจัดเป็นสื่อที่สำคัญในการใช้สอนดนตรีการเลือกเพลงที่นำมาใช้ในการสอน ควรให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนและควรจะเป็นเพลงหลายๆ ประเภทที่มีคุณค่าควรแก่การนำมาใช้เป็นสื่อประกอบการสอนดนตรี

3. เครื่องเสียง ได้แก่ เครื่องบันทึกเสียงแถบบันทึกเสียงเครื่องเล่นแผ่นเสียงซึ่งใช้กันมากเช่นกันในการใช้สอนดนตรีเครื่องเสียงควรอยู่ในสภาพเรียบร้อย พร้อมทั้งจะใช้และควรมีคุณภาพดีเพื่อช่วยให้ผู้ฟังเกิดสุนทรีย์และความซาบซึ้ง

4. เครื่องดนตรีการสอนดนตรีอย่างน้อยควรมีเครื่องประกอบจังหวะ เพื่อเอาไว้ใช้ประกอบกิจกรรมการเล่นเครื่องประกอบจังหวะถ้ามีเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ด จะช่วยทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

5. สื่ออื่นๆ เช่นแถบภาพสไลด์ภาพยนตร์คอมพิวเตอร์ช่วยสอนหนังสือเป็นต้น หรือสื่อดนตรีที่ผู้สอนผลิตเองหรือซื้อหามาสื่อเหล่านี้ควรมีคู่มือการใช้ด้วยเพราะผู้ใช้อาจไม่เข้าใจการใช้สื่อ

วารสารณั ยูงหนู (2552, น.20) ได้แบ่งสื่อการสอนดนตรี ออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. สถานที่หรือห้องฝึกซ้อม สถานที่สำหรับฝึกร้องเพลงหรือซ้อมดนตรี อาจแยกออกมาจากห้องซ้อมนาฏศิลป์ถ้าสามารถจัดได้ เพื่อสามารถตั้งโต๊ะและเครื่องเสียง นอกจากนี้ควรมีผนังที่ติดแผ่นภูมิภาพหรือฉายภาพได้

2. อุปกรณ์ดนตรี ผู้สอนควรเตรียมเครื่องดนตรีที่ฝึกได้ค่อนข้างง่าย เช่น เครื่องเคาะจังหวะหรือเครื่องดนตรีที่ทำให้เกิดเสียงในระดับต่างๆ เมื่อเคาะหรือกด เช่น จิม ระนาด ออร์แกน เป็นต้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับฐานะการเงินของแต่ละโรงเรียน เครื่องเคาะที่จำเป็นต้องมี เช่น กลอง ฉิ่ง ฉาบ กรับ กลองฉิ่ง กระพรวน กิ่งหรือเหล็กสามเหลี่ยม เป็นต้น

3. วัสดุและอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา เป็นสิ่งที่อำนวยความสะดวกและทำให้การเรียนการสอนวิชานี้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ได้แก่

3.1 ภาพยนตร์เพลงที่ให้ความรู้ เช่น ประวัตินักดนตรี ภาพยนตร์การ์ตูน ที่มีเพลงประกอบ

3.2 เครื่องบันทึกเสียงและจานเสียง เครื่องมือชนิดนี้มีประโยชน์มากสำหรับดนตรี

3.3 สไลด์และฟิล์มสคริป เพื่อใช้เกี่ยวกับภาพ โน้ตเพลง ภาพเครื่องดนตรี ประเภทต่างๆ

3.4 ภาพเกี่ยวกับการแสดงดนตรีจากหนังสือพิมพ์ จาควารสารที่มีภาพทางดนตรีลงเป็นประจำ

3.5 วิทยู โทรทัศน์ ก็ถือว่าเป็นอุปกรณ์ที่สำคัญยิ่ง ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้ฟังและได้เห็นโดยตรง และสามารถเลือกบทเพลงหรือการแสดงได้หลายรูปแบบ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ระบุว่าสื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะกระบวนการและคุณลักษณะตามมาตรฐานของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนรู้มีหลากหลายประเภท ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และเครือข่ายการเรียนรู้ต่างๆ ที่มีในท้องถิ่น การเลือกใช้สื่อควรเลือกให้มีความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการ และลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน

การจัดหาสื่อการเรียนรู้ผู้เรียนและผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาขึ้นเอง หรือปรับปรุงแก้ไขอย่างมีคุณภาพจากสื่อต่างๆที่มีอยู่รอบตัวเพื่อนำมาใช้ประกอบในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมและสื่อสารให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยสถานศึกษาควรจัดให้มีอย่างพอเพียง เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้มีหน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรดำเนินการดังนี้

1. จัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ ศูนย์สื่อการเรียนรู้ ระบบสารสนเทศการเรียนรู้และเครือข่ายการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพทั้งในสถานศึกษาและในชุมชน เพื่อการศึกษา ค้นคว้า และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ ระหว่างสถานศึกษา ท้องถิ่น ชุมชน สังคมโลก
2. จัดทำและจัดหาสื่อการเรียนรู้สำหรับการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน เสริมความรู้ให้ผู้สอนรวมทั้งจัดหาสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้
3. เลือกและใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มีความเหมาะสม มีความหลากหลาย สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน
4. ประเมินคุณภาพของสื่อการเรียนรู้ที่เลือกใช้อย่างเป็นระบบ
5. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน
6. จัดให้มีการกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพเกี่ยวกับสื่อและการใช้สื่อการเรียนรู้เป็นระยะๆ และสม่ำเสมอ

ในการจัดทำ การเลือกใช้ และการประเมินคุณภาพสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในสถานศึกษา ควรคำนึงถึงหลักการสำคัญของสื่อการเรียนรู้ เช่น ความสอดคล้องกับหลักสูตร วัตถุประสงค์การเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน เนื้อหา มีความถูกต้องและทันสมัยไม่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ ไม่ขัดต่อศีลธรรม มีการใช้ภาษาที่ถูกต้อง รูปแบบการนำเสนอที่เข้าใจง่ายและน่าสนใจ

กล่าวพอสรุปแนวการผลิต การเลือก การใช้ และการเก็บรักษาสื่อการสอนคนตรีในสภาพโรงเรียนจริงๆ การที่ซื้ออุปกรณ์การเรียนการสอนได้ครบถ้วนและสมบูรณ์เป็นสิ่งที่ยากมาก เนื่องจากราคาของเครื่องดนตรี โดยเฉพาะดนตรีสากลที่มีราคาสูงมาก นอกจากนี้ยังชำรุดเสียหายและหาช่างซ่อมยากอีกด้วย จึงจำเป็นที่ครูดนตรีจะต้องแก้ปัญหา โดยสำรวจอุปกรณ์ดนตรีพื้นเมืองหรือวัสดุที่สามารถทำได้ หรือเด็กทำกันเองได้ เช่น กระจับปี่ ไซ่ทราย กระจับปี่ ไม้เนื้อแข็ง ในกรณีที่โรงเรียนสามารถจัดหาเครื่องดนตรี ไม่ว่าจะเป็เครื่องดนตรีไทยหรือสากลได้ ก็ต้องมีสถานที่เก็บรักษาอย่างดี และต้องมีผู้ควบคุมการซ่อมอย่างใกล้ชิด

การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนดนตรี

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2544, น.189-207) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนดนตรีควรคำนึงถึงโครงสร้างของเนื้อหาสาระดนตรี มาตรฐานการเรียนรู้ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เป็นหลักในการวัดและประเมินผลซึ่งสาระดนตรีที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ ควรมีการวัดและประเมินผลทั้งด้านเนื้อหาทักษะรวมทั้งเจตคติของผู้เรียนต่อดนตรีดังนี้

1. การวัดและประเมินผลเนื้อหาดนตรี

เนื้อหาดนตรี ได้แก่ องค์ประกอบดนตรี (จังหวะ ทำนอง เสียงประสาน รูปพรรณสัณฐาน ลีลาและลักษณะของเสียง)และวรรณคดีดนตรี (บทเพลงและประวัติดนตรี) ซึ่งเกี่ยวกับทฤษฎี ดนตรีสามารถประเมินผลโดยใช้การทดสอบในรูปแบบของข้อสอบลักษณะต่างๆได้ เนื่องจากการประเมินผลทางด้านเนื้อหา แนวคิด มิได้เกี่ยวข้องกับด้านทักษะปฏิบัติ เช่น การร้องหรือการเล่น นอกจากนี้สิ่งที่สามารถวัดได้ในลักษณะของเนื้อหาเช่นกันคือ ทักษะการฟัง ซึ่งสามารถวัดได้โดยใช้แบบทดสอบ เพราะเป็นทักษะที่สามารถแสดงออกได้โดยการเขียนบรรยายหรือการทำข้อสอบ หลังจากการฟังเพลงและการสร้างสรรค์ โดยเฉพาะการประพันธ์ สามารถวัดได้โดยการให้ผู้เรียนประพันธ์คล้ายการเขียนเรียงความได้นอกเหนือไปจากการวัดการสร้างสรรค์ในเชิงทักษะ เช่น การสร้างสรรค์ทำทางประกอบเพลง การเล่นเครื่องประกอบจังหวะประกอบทำนอง หรือการแต่งเติมทำนองโดยการร้องหรือการเล่น กล่าวได้ว่า การประเมินผลการสร้างสรรค์ ควรประเมินทั้งในด้านการใช้แบบทดสอบและการปฏิบัติด้วย

การประเมินผลเนื้อหาดนตรี ควรมีการประเมินระดับการเรียนรู้ทั้งทางด้านความรู้ในแง่มุมต่างๆความเข้าใจและแนวคิดรวมทั้งการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้การคิดวิเคราะห์การสังเคราะห์และการประเมินค่า จำนวนข้อหรือน้ำหนักของระดับการเรียนรู้ แต่ละประเภท ขึ้นอยู่กับครูจะเห็นความสำคัญของส่วนไหนมากกว่ากัน ในส่วนภาคความรู้การประเมินผล ควรครอบคลุมถึงความจำได้ของเนื้อหาสำคัญที่เป็นหลักเรื่องความเข้าใจและแนวคิดการนำไปใช้ การวิเคราะห์การสังเคราะห์และการประเมินค่าควรมีการประเมินผลให้สอดคล้องกับความรู้ที่สำคัญๆเป็นหลัก โดยความยาก ความลึกซึ้ง ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการเรียน

ขั้นตอนมาของการประเมินผลคือ การกำหนดวิธีการของการวัดผล รูปแบบของการวัดผลมีอยู่มากมายที่สามารถนำมาใช้กับการประเมินผลด้านเนื้อหา เช่น การใช้ข้อสอบลักษณะต่างๆ การใช้การสอบสัมภาษณ์ เป็นต้น โดยปกติในทุกๆระดับการศึกษา การใช้ข้อทดสอบจะเป็นเรื่องที่สร้างความสะดวกสบายในการประเมินผลมากกว่าการสอบสัมภาษณ์ หรือการสอบปากเปล่า (Oral Examination) ทั้งนี้เพราะการสัมภาษณ์ใช้เวลานานกว่า เนื่องจากการทำได้ทีละคนเท่านั้น แต่การสัมภาษณ์มีข้อดีที่ว่าผู้สอนจะทราบอย่างถ่องแท้ว่าผู้เรียนแต่ละคนมีความรู้ ความเข้าใจและ

เจตคติต่อคนตรีอย่างไร ดังนั้นการสอบคัดเลือกจึงมักต้องมีการสอบสัมภาษณ์เสมอหลังจากการสอบข้อเขียนผ่านไปแล้ว เนื่องจากข้อทดสอบเป็นเครื่องวัดผลที่ใช้กันโดยทั่วไป

2. การวัดและประเมินผลทักษะดนตรี

การประเมินผลทักษะดนตรี เกี่ยวข้องโดยตรงกับการปฏิบัติซึ่งสามารถกระทำได้ในสองลักษณะตามประเภทของการปฏิบัติดนตรีคือการปฏิบัติแบบเดี่ยว และการปฏิบัติกลุ่ม อย่างไรก็ตามเมื่อก้าวถึงการประเมินผลทักษะดนตรีมักมุ่งเน้นไปสู่การปฏิบัติเดี่ยวมากกว่า เนื่องจากเป็นการประเมินผลภาคปฏิบัติ กระบวนการประเมินผลจึงต้องกระทำเป็นรายบุคคลย่อมต้องใช้เวลาช่วงหนึ่งของการเรียนการสอน ดังนั้นในการวางโครงการสอน ผู้สอนควรคำนึงถึงระยะเวลาที่ใช้ในการประเมินผลทักษะดนตรีไว้ด้วย

การประเมินผลทักษะทางดนตรี ควรมีการประเมินผลทักษะต่างๆ ครอบคลุมประเภทตามที่ผู้สอนสอนไป กล่าวคือควรมีการประเมินผลเกี่ยวกับทักษะการฟัง การร้อง การเล่น การเคลื่อนไหว การอ่าน และการสร้างสรรค์ ดังได้กล่าวไปข้างแล้วเกี่ยวกับทักษะการฟังและการสร้างสรรค์ว่าเป็นทักษะที่สามารถวัดได้โดยใช้ข้อทดสอบ โดยเฉพาะการฟังสามารถใช้ข้อทดสอบวัดทักษะได้โดยตลอด เนื่องจากทักษะการฟังเป็นทักษะที่ผู้เรียนเกิดมีขึ้นในตัวและสามารถแสดงออกได้โดยการบรรยายทางภาษาเขียน ซึ่งการใช้ข้อทดสอบแบบต่างๆ สามารถจะวัดทักษะการฟังของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ส่วนการสร้างสรรค์ส่วนหนึ่งสามารถวัดได้โดยใช้แบบทดสอบและอีกส่วนหนึ่งซึ่งควรจะวัดโดยการทดสอบทางปฏิบัติ เพื่อวัดทางด้านความคิดสร้างสรรค์ที่เกิดขึ้นที่เมื่อมองเห็นปัญหา ได้แก่ การอิมโพรไวเซชัน

การวัดผลทักษะดนตรี ควรแบ่งคะแนนออกเป็นสองส่วน คือ ความสามารถในการปฏิบัติทักษะ (ด้านเชิงปริมาณ) และคุณภาพของการปฏิบัติ (ด้านเชิงคุณภาพ) ด้านเชิงปริมาณ ได้แก่ ทักษะที่ปฏิบัติได้หลังจากเรียนรู้ไปแล้ว ส่วนด้านเชิงคุณภาพ ได้แก่ ความไพเราะของการร้อง เพลงความไพเราะของการบรรเลงเพลงลีลาการเคลื่อนไหวประกอบจังหวะ เป็นต้น

3. การวัดและประเมินผลเจตคติดนตรี

การประเมินผลเจตคติทางดนตรีจัดเป็นการประเมินผลอีกลักษณะหนึ่งที่แตกต่างไปจากสองลักษณะที่กล่าวมา ทั้งนี้เนื้อหาในการประเมินผลมิใช่เป็นสิ่งที่สามารถสอนกันได้ดังเช่นเนื้อหาหรือทักษะดนตรี เจตคติซึ่งเกี่ยวข้องกับรสนิยม ความชอบ ความมีสุนทรีย์และความซาบซึ้ง เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ อารมณ์ ซึ่งผู้เรียนอาจจะแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมอย่างเด่นชัดหรือไม่แสดงออกเป็นพฤติกรรมก็ได้ ดังนั้นในการวัดผลเจตคติดนตรีจึงควรหาวิธีการที่จะวัดเจตคติของผู้เรียนให้ได้อย่างแท้จริงเท่าที่จะทำได้ ซึ่งในบางครั้งข้อมูลที่ได้มาอาจจะถูกต้อง แต่ก็มีโอกาสผิดพลาดได้ เพราะเจตคติเป็นเรื่องที่ไม่จำเป็นต้องแสดงออกอย่างเด่นชัด

วิธีที่ใช้ประเมินผลเจตคติคนตรีเครื่องมือในการวัดและประเมินผล ควรเป็นแบบ การสังเกตและการสัมภาษณ์เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงเจตคติของตน ที่มีต่อคนตรีออกมา และควรเป็นการประเมินผลที่กระทำอย่างสม่ำเสมอเป็นลักษณะของการประเมินผลเชิง กระบวนการทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือได้

ดังนั้นการวัดและประเมินผลทางด้านคนตรีเกี่ยวข้องกับเนื้อหาทักษะและเจตคติ คนตรีโดยคำนึงถึงเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดและประเมินผลความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้ ของ เครื่องมือ หรือวิธีการจัดเก็บข้อมูล ซึ่งการวัดผลโดยทั่วไป เนื้อหาสาระของคนตรีสามารถใช้ แบบทดสอบวัดได้ซึ่งเป็นวิธีการที่สะดวกมีความเชื่อถือได้ และมีความเที่ยงตรง หลักการวัดและ ประเมินผลคือควรให้การประเมินผลเป็นไปโดยยุติธรรม และถูกต้องตามความเป็นจริง

2. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นปัจจัยหนึ่งที่มนุษย์ทุกคนปรารถนาเมื่อคนเราก่อเกิดความพอใจแล้วย่อมทำ ให้มีความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้นและจะส่งผลต่อความสำเร็จของงานที่ทำทำให้งานที่ทำบรรลุเป้าหมายที่ วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมีผู้ให้คำนิยามและสรุปเกี่ยวกับความพึงพอใจไว้ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2542, น.775) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจ หมายถึง พอใจ ชอบใจ

มณี โภธิเสน (2543, น.12) กล่าวว่าความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกยินดีเจตคติของบุคคล เมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการของตนเองอย่างดีหรือสมบูรณ์ที่สุด

อานนท์ กระบอโก (2543, น.33) สรุปความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือเจตคติที่ดีต่อการทำงานนั้น เช่น ความรู้สึกชอบ ภูมิใจ สุขใจ เต็มใจและ ยินดีเป็นผู้มีความพึงพอใจการทำงานและมีความเสียสละ อุทิศร่างกาย แรงใจและสติปัญญาให้แก่งานอย่างแท้จริง

ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม (2544, น.56) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่าหมายถึงความ รุนแรงของความต้องการของผู้ใช้บริการเพื่อผลลัพธ์อย่างใดอย่างหนึ่งความพึงพอใจอาจเป็นได้ทั้ง ทางบวกและทางลบภายใต้สถานการณ์การทำงานการให้บริการการปรับปรุงพัฒนาก่อให้เกิดความ พึงพอใจในทางบวกส่วนความขัดแย้งการตำหนิหรือการลงโทษแบบต่างๆ ย่อมก่อให้เกิดความพึง พพอใจในทางลบ

นิธิตา คงสวัสดิ์ (2544, น.11)กล่าวว่าความพึงพอใจหมายถึงผลของความสนใจเอาใจใส่ ในเรื่องนั้นๆความรู้สึกในทางที่ดีมีความสุขมีความชอบมีความพอใจของบุคคลที่มีต่อปัจจัยต่างๆ

ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำงานหรือการเรียนซึ่งความรู้สึกมีแรงจูงใจของเขาเหล่านั้นได้รับการตอบสนองทำให้การปฏิบัติงานหรือการเรียนเกิดความรู้สึกตั้งใจและสามารถปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ศุภศิริ โสมาเกต (2544, น.49) กล่าวว่าความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก

นงลักษณ์ วาณิช (2545, น.8) กล่าวว่าความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกที่ดีของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งเป็นความรู้สึกที่ดีที่เกิดจากการตอบสนองทั้งทางร่างกายและจิตใจจนทำให้เกิดความพึงพอใจ

อุทัยพรรณ สุคติ (2545, น.7) ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยอาจจะเป็นไปได้ในเชิงประเมินค่าว่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นเป็นไปได้ในทางบวกหรือทางลบ

กาญจนา อรรถสุขจรูญ (2546, น.5) กล่าวว่า ความพึงพอใจของมนุษย์เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้การที่เราจะทราบว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่สามารถสังเกต โดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน และต้องมีสิ่งเร้าที่ตรงต่อความต้องการของบุคคล จึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ดังนั้นการสร้างสิ่งเร้าจึงเป็นแรงจูงใจของบุคคลนั้นให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้น

ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546, น.59) กล่าวว่าความพึงพอใจเป็นความรู้สึกส่วนบุคคลในการปฏิบัติงานซึ่งมีความหมายกว้างรวมไปถึงความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมทางกายภาพด้วยการมีความสุขที่ทำงานร่วมกับคนอื่นที่เข้ากันได้มีทัศนคติที่ดีต่องานด้วย

ณรัตน์ ลาภมุล (2546, น.7) กล่าวว่าความพึงพอใจในการปฏิบัติงานหมายถึงความรู้สึกที่สามารถประเมินค่าได้ของบุคคลที่มีต่อการทำงานที่ทำอยู่ซึ่งครอบคลุมมิติต่างๆของงาน

อดุลย์ศักดิ์ สุนทรโรจน์ (2546, น.19) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน หมายถึงความรู้สึกที่ชอบ หรือพอใจที่มีต่อองค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่างๆของงานและผู้ปฏิบัติงานได้รับการตอบสนองความต้องการ ซึ่งจะมีผลทำให้ผู้ปฏิบัติงาน นั้นๆ มีการเสียสละอุทิศแรงกายแรงใจและสติปัญญาให้แก่งานอย่างเต็มความสามารถจากความหมายของความพึงพอใจของบุคคลต่างๆ ข้างต้น สรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับอารมณ์ความรู้สึก และเจตคติของบุคคลอันเนื่องมาจากสิ่งเร้า และแรงจูงใจ ซึ่งจะปรากฏออกมาทางพฤติกรรมและเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทำ กิจกรรมต่างๆ ของบุคคล

ประสาธ อิศรปริดา (2547, น.300) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่าหมายถึงพลังที่เกิดจากพลังทางจิตซึ่งเป็นภาวะภายในที่กระตุ้นพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์หรือเป้าหมายที่ต้องการ

รักษพงษ์ วงษ์ธานี (2547, น.65) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีของบุคคล ซึ่งมักเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนเองต้องการก็จะเกิดความรู้สึกที่ดีในสิ่งนั้น ตรงกันข้ามหากความต้องการที่ตนเองไม่ได้รับการตอบสนอง ความไม่พอใจก็จะเกิดขึ้น

สุพจน์ ศรีนารายณ์ (2548, น.10) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกและเจตคติที่ดีของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมที่กำลังปฏิบัติอยู่ อันมีผลสืบเนื่องจากองค์ประกอบหรือปัจจัยต่างๆ ในการปฏิบัติงาน เช่น ลักษณะงาน สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน ประโยชน์ตอบแทนอื่นๆ ถ้าองค์ประกอบต่างๆ สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลได้เหมาะสม ก็จะมีผลทำให้เกิดความพึงพอใจ บุคคลจะมีความพึงพอใจมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับความต้องการของบุคคลและองค์ประกอบที่เป็นสิ่งจูงใจที่มีอยู่ในงานนั้นด้วย

ระพินทร์ โพธิ์ศรี (2549, น.142) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบซึ่งอาจจะมากหรือน้อยก็ได้ของบุคคลแต่ละคนที่มีต่อสิ่งแวดล้อมต่างๆ เป็นความรู้สึกที่อาจดำรงอยู่ได้นานพอสมควร

Hornby (2000) กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกที่ดีเมื่อประสบความสำเร็จ หรือได้รับสิ่งที่ ต้องการให้เกิดขึ้นเป็นความรู้สึกที่พอใจ

ดังนั้นสรุปได้ว่าความพึงพอใจคือความรู้สึกที่ดีของบุคคลที่มีสภาพที่เป็นอยู่ในขณะที่มีปฏิสัมพันธ์ต่อสิ่งนั้นๆทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีมีความสุขมีความชอบซึ่งความรู้สึกเช่นนี้จะทำให้เกิดแรงจูงใจตั้งใจในการทำงานหรือการเรียนสามารถปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เช่นหากนักเรียนพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแล้วเชื่อได้ว่าจะเกิดความรู้สึกที่ดีต่อครูผู้สอนทำให้เกิดแรงจูงใจใฝ่รู้ใฝ่เรียนในวิชานั้นๆ ได้ด้วยดี

2.2 การวัดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจหรือทัศนคติ เจตคติ เป็นการแสดงออกที่ซับซ้อนเป็นการยากที่จะวัดโดยตรงแต่สามารถวัดได้โดยการแสดงความคิดเห็น

ภณิดา ชัยปัญญา (2541) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดความพึงพอใจนั้น สามารถทำได้หลายวิธีดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้ออกแบบสอบถาม เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถกระทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามความพอใจในด้านต่างๆ

2. การสัมภาษณ์เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจทางตรง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจะได้ข้อมูลที่เป็นจริง

3. การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจ โดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูดจา กิริยาท่าทาง วิธีนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจังและสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

หัทธรัตน์ ประทุมสูตร (2542, น.14) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจ เป็นเรื่องที่เปรียบเทียบได้กับความเข้าใจต่างๆไป ซึ่งปกติจะวัดได้โดยการสอบถามจากบุคคลที่ต้องการจะถามมีเครื่องมือที่ต้องการจะใช้ในการวิจัยหลาย ๆ อย่าง อย่างไรก็ตามก็ดีถึงแม้ว่าจะมีการวัดอยู่หลายแนวทางแต่การศึกษาความพึงพอใจอาจแยกตามแนวทางวัดได้สองแนวความคิดตามความคิดเห็นของชาลีชินิคส์คริสเทนส์ กล่าวคือ

1. วัดจากสภาพทั้งหมดของแต่ละบุคคล เช่น ที่ทำงาน ที่บ้านและทุก ๆ อย่างที่เกี่ยวข้องกับชีวิตการศึกษาตามแนวทางนี้จะได้ข้อมูลที่สมบูรณ์แต่ทำให้เกิดความยุ่งยากกับการที่จะวัดและเปรียบเทียบ

2. วัดได้โดยแยกออกเป็นองค์ประกอบ เช่น องค์ประกอบที่เกี่ยวกับงาน การนิเทศงานเกี่ยวกับนายจ้าง

สาคร แสงผึ้ง (2543, น.61) แนวคิดในการวัดความพึงพอใจโดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่าเป็นระดับคะแนนตามลำดับความเข้ม เช่น 1 2 3 4 5 โดยกำหนดให้ 5 คือ คะแนนสูงสุดที่บ่งบอกถึงสิ่งที่มีอยู่ หรือสิ่งที่พอใจมากที่สุดและ 1 คือ คะแนนต่ำสุดที่บ่งบอกถึงสิ่งที่มีอยู่ หรือสิ่งที่พอใจน้อยที่สุดหรือบางที่ไม่มีกำหนดคะแนนแต่เป็นการกำหนดระดับความรู้สึก ระดับความพอใจหรือระดับสิ่งที่สังเกตได้ เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุดหรือเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉยๆ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เป็นต้น

เมื่อนำมาแปรผลจะมีการแปลงคะแนน เช่น

มากที่สุด	=	5	คะแนน
มาก	=	4	คะแนน
ปานกลาง	=	3	คะแนน
น้อย	=	2	คะแนน
น้อยที่สุด	=	1	คะแนน

หรือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	5	คะแนน
เห็นด้วย	=	4	คะแนน
เฉย ๆ	=	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	=	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	1	คะแนน

ระพีพันธ์ โปธิศรี (2549, น.142) ได้ให้แนวคิดในการสร้างแบบวัดความพึงพอใจ ดังนี้

แบบวัดความพอใจ คือ เครื่องมือวัดความพอใจต่อสิ่งต่างๆ เช่น ความพอใจต่อการใช้บริการห้องสมุดของมหาวิทยาลัย ความพอใจต่อชุดการสอนที่ใช้ประกอบการสอน เป็นต้น

แบบวัดความพอใจ เป็นเครื่องมือวัดที่ควรใช้ทฤษฎีแบบอิงกลุ่มเพราะครอบคลุมประเด็นเนื้อหาที่เป็นความพอใจนั้นมีเป็นจำนวนมากแต่ด้วยเวลาที่จำกัดเราจะใช้เพียงตัวอย่างเนื้อหาความพอใจเพียงบางส่วนมาสร้างเป็นเครื่องมือวัดความพึงพอใจ

การวัดความพึงพอใจสามารถทำได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้สอบแบบสอบถามต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถทำให้ในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบแบบอิสระ คำถามดังกล่าวอาจสอบถามความพึงพอใจในด้านต่างๆ กัน

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจทางตรงต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจึงจะได้ข้อมูลที่เป็นจริง

3. การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจที่สามารถทราบความพึงพอใจ โดยสังเกตจากพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูด กิริยาท่าทางซึ่งวิธีนี้ต้องอาศัยการสังเกตอย่างจริงจังและมีระเบียบแบบแผน

2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ทฤษฎีความพึงพอใจแยกออกเป็นทฤษฎีย่อย 2 ทฤษฎี คือทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ และทฤษฎีแบบจำลองของพอร์เตอร์และลอเลอร์ (Porter and Lawler Model)

ระวีวรรณ มะนูน (2547, น.37 – 38) ได้ศึกษาทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ของอับราฮัม มาสโลว์ (Abraham Maslow) ผู้ซึ่งเป็นผู้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์โดยกล่าวว่ามนุษย์จะถูกกระตุ้นจากความปรารถนาที่จะสนองต่อความต้องการมีอยู่ 5 ระดับคือ

1. ความต้องการทางกายภาพ เป็นความต้องการของมนุษย์ขั้นต่ำสุดและเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร น้ำ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น

2. ความต้องการความปลอดภัย เป็นความต้องการเพื่อปกป้องพิทักษ์ตนเองให้เกิดความมั่นคงปลอดภัยจากสิ่งแวดล้อมรอบๆตัว

3. ความต้องการทางสังคม เป็นความต้องการให้ผู้อื่นและสังคมยอมรับคบหาสมาคมและเป็นที่ยอมรับของเพื่อนร่วมงาน มีมิตรภาพและความรักต่อกัน

4. ความต้องการมีฐานะทางสังคม ความต้องการมีฐานะในสังคม สามารถแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ

4.1 ประารถนาที่จะมีความเข้มแข็ง เชื้อมั่นในตนเองความอิสระเสรีภาพ

4.2 ต้องการชื่อเสียง ตำแหน่ง ฐานะ ความเด่นดัง การรับรองและความชื่นชมจากผู้อื่น

5. ความต้องการความสำเร็จในสิ่งที่ตนปรารถนา เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ และความต้องการขั้นสูงสุดของแต่ละคนจะไม่เหมือนกันและไม่เท่ากัน

จากทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจที่กล่าวมาข้างต้นซึ่งเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจที่ครูต้องทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง เนื่องจากความพึงพอใจในการเรียนกับผลการเรียนจะมีความสัมพันธ์กันในทางบวกทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับว่ากิจกรรมที่ผู้เรียนได้ปฏิบัตินั้น ทำให้ผู้เรียนได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดความสมบูรณ์ของชีวิตมากน้อยเพียงใด นั่นคือสิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่างๆ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความพึงพอใจในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างเหมาะสม ดังนั้นผู้วิจัยเลือกใช้แบบวัดความพึงพอใจแบบประมาณค่าในการวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชานิมิต

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นิวัฒน์ วรรณธรรม (2541) ได้ทำการวิจัยสภาพการสอนดนตรีปฏิบัติในโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่ครูผู้สอนประสบได้แก่ ปัญหาเสียงรบกวนขณะมีการเรียนการสอน บุคลากรมีน้อย ผู้เรียนขาดความสนใจในวิชาดนตรี คู่มือการสอนหายากและมีราคาแพง การสอนดนตรีปฏิบัติไม่เป็นไปตามแผนการสอน และเครื่องดนตรีที่ใช้ในการเรียนการสอนเป็นเครื่องที่มีคุณภาพต่ำ

จิตติมา พุทธเจริญ (2543) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจจากรูปแบบเว็บเพจที่มีการนำเสนอต่างกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและต้องการทราบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบเว็บเพจทั้ง 2 รูปแบบคือ เว็บเพจแบบเนื้อหาเลื่อนลงในหน้าเดียว (scrolling) และแบบเนื้อหาเปลี่ยนที่ละหน้า (page to page) โดย

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสระบุรีวิทยาคม จังหวัดสระบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 120 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 60 คน โดยให้กลุ่มทดลอง A เรียนจากเว็บเพจแบบเนื้อหาเลื่อนลงหน้าเดียว และกลุ่มทดลอง B เรียนจากเว็บเพจแบบเนื้อหาเปลี่ยนทีละหน้า ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกัน แต่มีความพึงพอใจต่อรูปแบบเว็บเพจทั้งสองรูปแบบในระดับมาก การวิจัย ของจิตติมา พุทธเจริญ ดังกล่าวแสดงว่าในรูปแบบการนำเสนอทั้งสองแบบล้วนแล้วแต่ให้ผลถึงความพึงพอใจในการใช้สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในระดับสูงทั้งสิ้น ซึ่งผู้วิจัยใช้เป็นตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้คือความพึงพอใจด้านรูปแบบ

ชรัยพร ภูมา (2543) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคาดหวังและความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์จากเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย (school net) เพื่อพัฒนาการศึกษาและเรียนรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลประชากรที่ศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จากโรงเรียนที่มีความถี่ในการใช้งานเครือข่าย school net มากที่สุด 10 โรงเรียนแรกจำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการใช้บริการต่อสัปดาห์ และระยะเวลาในการใช้งานต่อครั้ง อีกทั้งยังมีความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังกับ ความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์จากบริการดังกล่าวด้วย การวิจัยของ (ชรัยพร ภูมา) ดังกล่าวแสดงว่าความถี่ในการใช้งาน ระยะเวลาในการใช้งานต่อครั้ง และความคาดหวังมีผลต่อความพึงพอใจ ซึ่งตัวแปรดังกล่าวถูกใช้เป็นตัวแปรต้นในการวิจัยครั้งนี้

เจดศักดิ์ ศรีราษฎร์ (2543) ได้ทำการศึกษาสภาพการสอนวิชาดนตรีในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษาเขต 4 ในเรื่องการสร้างกระบวนการเรียนรู้ ความรู้ในเนื้อหาสาระวิชาดนตรีของครูดนตรี สภาพแวดล้อมในห้องเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอน และการสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่าสภาพการสอนวิชาดนตรีในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษาเขต 4 โดยรวมอยู่ในระดับกลาง

กรนิภา หลีกกล (2544) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ต่อการให้บริการของสำนักงานบัณฑิตศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีความพึงพอใจต่อการให้บริการของสำนักงานบัณฑิตศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ธนกฤษณ์ วงศ์คำจันทร์ (2544) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาการสอนดนตรีศึกษาในรายวิชาศิลปะกับชีวิต ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี ซึ่งศึกษาในด้าน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอน ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาการสอนดนตรีศึกษาในรายวิชาศิลปะกับชีวิต ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ปรีวัฒน์ ถานิสโร (2544) ได้ทำการศึกษาเรื่องกระบวนการสอนวิชาดนตรีสากลในวิทยาลัยสารพัดช่าง กองศึกษาอาชีพ กรมอาชีวศึกษา โดยศึกษาในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ด้านอุปกรณ์เครื่องดนตรี และด้านการวัดและประเมินผล ผลการศึกษาพบว่า กระบวนการสอนวิชาดนตรีสากลในวิทยาลัยสารพัดช่าง กองศึกษาอาชีพ กรมอาชีวศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ปรีชา ปรีชาโชติ (2544) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมดนตรีในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาละโวทัย เขต 2 โดยศึกษาปัญหาในด้าน การจัดหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการประเมินผล ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมดนตรีในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาละโวทัย เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านการจัดหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนการสอนและ ด้านการประเมินผลการเรียน

บงกช ประทีปช่วง (2547) ได้ทำการศึกษาทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนดนตรีไทย โปรแกรมวิชาดนตรีศึกษา สถาบันราชภัฏในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษามีทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทย โดยรวมและจำแนกตามสถาบัน มีทัศนคติ ยกเว้นสิ่งแวดลอมทางดนตรีไทยที่ นักศึกษามีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บุษบา ศุกระสร (2549) ได้ทำการศึกษาปัญหาและความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรีในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกประถม จังหวัดเชียงใหม่ โดยศึกษาในด้านครูผู้สอน ด้านสื่ออุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้ ด้านเนื้อหาสาระ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาของนักเรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรี ในช่วงชั้นที่ 2 อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

พจณิชา จันท์ศิริ (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผลการศึกษาพบว่านักศึกษามีทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมในระดับมาก

นายยุทธ มุสิกสวัสดิ์ (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพปัญหาและแนวทางการเรียนการสอนดนตรี ช่วงชั้นที่ 3-4 ในจังหวัดอุบลราชธานี โดยศึกษาปัญหาในด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอนและด้านการวัดและประเมินผล ผลการศึกษาพบว่า สภาพปัญหาการเรียนการสอนดนตรี ช่วงชั้นที่ 3-4 ในจังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจซึ่งมุ่งเน้นไปที่ทำการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนปัทมราชวิทยาลัย ประชานิมิตอำเภอปัทมราช จังหวัดนครราชสีมา โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนปัทมราชวิทยาลัย ประชานิมิต อำเภอปัทมราช จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 1,391 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง โดยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาโดยใช้ตารางของ Krejcie และ Morgan ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนปัทมราชวิทยาลัย ประชานิมิต อำเภอปัทมราช จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 291 คน ได้โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากล โรงเรียนปัทมราชวิทยาลัย ประชานิมิตซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากลใน 5 ด้าน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale)

ด้านที่ 1 ครูผู้สอน

ด้านที่ 2 เนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านที่ 3 สื่อ อุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้

ด้านที่ 4 สถานที่และสภาพแวดล้อม

ด้านที่ 5 ด้านการวัดผลและประเมินผล

ตอนที่ 3 เป็นข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะมีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากลในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบึงกระบังประชานิรมิตลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open and questionnaire)

2.2 วิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

2.2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

2.2.2 กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย

2.2.3 นิยามศัพท์เฉพาะเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามในการวิจัย

2.2.4 สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.2.5 นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับข้อคำถาม (Index of Congruence: IOC) ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย

2.2.5.1 ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านสถิติและการวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์มนตรี ภู่งาม

2.2.5.2 ผู้ทรงคุณวุฒิทางการจัดการศึกษา นายวรสรณ์ เนตรทิพย์ อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา บัณฑิตศึกษา (Ed.d.condidate) การบริหารและการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2.2.5.3 ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านหลักสูตรสถานศึกษา นายไพฑูรย์ โนนสูงเนิน รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนบึงกระบังประชานิรมิต

2.2.6 ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาว่าแบบสอบถามแต่ละข้อ วัดตรงตามจุดประสงค์ของการวิจัยที่ระบุไว้หรือไม่ ให้ผู้เชี่ยวชาญทำเครื่องหมาย /ลงในช่อง “คะแนนการพิจารณา” กำหนดคะแนนความคิดเห็น ดังนี้

+ 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์ของการวิจัยที่ระบุไว้จริง

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้น วัดตรงตามจุดประสงค์ของการวิจัยที่ระบุไว้จริง

- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น ไม่ได้วัดตรงตามจุดประสงค์ของการวิจัยที่ระบุไว้จริง

2.2.7 นำค่าความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทนดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรม

$\sum R$ แทนผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทนจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ถ้าค่า IOC ที่คำนวณได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ข้อคำถามนั้นก็เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะของจุดประสงค์นั้น ถ้าข้อคำถามใดมีค่าดัชนีต่ำกว่า 0.5 ข้อคำถามนั้นก็ถูกตัดออกไปหรือนำไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้ดีขึ้น

2.2.8 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา

2.2.9 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิต อำเภอปัทมราช จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 30 คน ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัค ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ในการออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามต่อผู้อำนวยการโรงเรียนปัทมราชประชานิรมิต อำเภอปัทมราช จังหวัดนครราชสีมา

2. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ไปขอความอนุเคราะห์ผู้อำนวยการโรงเรียนปัทมราชประชานิรมิต อำเภอปัทมราช จังหวัดนครราชสีมาเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และแจกแบบสอบถาม

3. ทำการรวบรวมแบบสอบถามที่ได้คืนมาทั้งหมด จำนวน 287 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.03 แล้วมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยดำเนินการ ดังนี้

4.1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละและนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย

4.2 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากล โรงเรียนปัทมราชประชาณิรมิตวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและนำเสนอรูปของตารางประกอบคำบรรยาย ดังนี้

โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ แต่ละระดับมีความหมายดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง คุณลักษณะที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง คุณลักษณะที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง คุณลักษณะที่พึงประสงค์อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง คุณลักษณะที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง คุณลักษณะที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

และมีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย กำหนด ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 ถึง 1.49 หมายถึง คุณลักษณะที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50 ถึง 2.49 หมายถึง คุณลักษณะที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 ถึง 3.49 หมายถึง คุณลักษณะที่พึงประสงค์อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ถึง 4.49 หมายถึง คุณลักษณะที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50 ถึง 5.00 หมายถึง คุณลักษณะที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด

4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม วิเคราะห์โดยการจัดลำดับความถี่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชาณิรมิตผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

- 1.1 เพศ
- 1.2 ระดับชั้น

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชาณิรมิตโดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

- 2.1 ด้านครูผู้สอน
- 2.2 ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 2.3 ด้านสื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้
- 2.4 ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม
- 2.5 ด้านการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

- 3.1 ด้านครูผู้สอน
- 3.2 ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 3.3 ด้านสื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้
- 3.4 ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม
- 3.5 ด้านการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 1 ผลการสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปึกธงชัย
ประชานิรมิต จำแนกตามเพศและระดับชั้น ดังตาราง 1

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	124	43.21
1.2 หญิง	173	56.79
2. ระดับชั้น		
2.1 มัธยมศึกษาปีที่ 4	98	34.15
2.2 มัธยมศึกษาปีที่ 5	102	35.54
2.3 มัธยมศึกษาปีที่ 6	87	30.31
รวม	287	

จากตารางที่ 3 แสดงถึงสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปึกธงชัยประชานิรมิตเพศชาย ร้อยละ 43.21 เพศหญิง ร้อยละ 56.79 เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 34.15 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 35.54 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 30.31

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบึงขงชัยประชานิรมิต

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบึงขงชัยประชานิรมิตทั้งในภาพรวมและรายด้าน ทั้ง 5 ด้าน ดังตารางที่ 4-9

ตารางที่ 4 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบึงขงชัยประชานิรมิต

ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากล	N = 287			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ด้านครูผู้สอน	4.38	0.56	มาก	1
2. ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.21	0.63	มาก	2
3. ด้านสื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้	4.08	0.65	มาก	4
4. ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม	4.03	0.67	มาก	5
5. ด้านการวัดและประเมินผล	4.12	0.65	มาก	3
เฉลี่ย	4.16	0.63	มาก	

จากตารางที่ 4 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบึงขงชัยประชานิรมิต ทั้ง 5 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D.=0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้านเช่นกัน โดยความพึงพอใจที่มีระดับความคิดเห็นลำดับสูงสุด ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ($\bar{X} = 4.38$, S.D.=0.56) รองลงมา ได้แก่ ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.21$, S.D.=0.63) และด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.12$, S.D.=0.65) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปทุมคงคาประชานิรมิตด้านครูผู้สอน

ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากล	N = 287			
	ด้านครูผู้สอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ครูสามารถสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างมีอาชีพ	4.53	0.53	มากที่สุด	1
2. ครูใช้เทคนิคการสอนที่ทำให้ให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาสาระได้เป็นอย่างดี	4.42	0.53	มาก	4
3. ครูดูแลเอาใจใส่นักเรียนทุกคนในขณะที่สอนอย่างทั่วถึง	4.40	0.57	มาก	6
4. ครูพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองให้ทันสมัยและก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา	4.39	0.51	มาก	7
5. ครูขยันหมั่นเพียร ทุ่มเทกำลังกายและใจ และมีความรับผิดชอบในการสอน	4.45	0.57	มาก	3
6. ครูนำจิตวิทยามาใช้ในการสอนและมีความเข้าใจนักเรียน	4.39	0.53	มาก	7
7. ครูให้อิสระแก่นักเรียนในการแสดงความคิดเห็น	4.34	0.54	มาก	9
8. ครูมีเหตุผลในการลงโทษและใช้วิธีการลงโทษอย่างเหมาะสม	4.46	0.53	มาก	2
9. ครูมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อนักเรียน	4.42	0.53	มาก	4
10. ครูเข้าสอนและออกจากห้องเรียนตรงเวลา	4.24	0.69	มาก	10
11. การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการสอนของครู	4.14	0.66	มาก	11
เฉลี่ย	4.38	0.56	มาก	

จากตารางที่พบพบว่า ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปทุมคงคาประชานิรมิตด้านครูผู้สอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D.=0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าความพึงพอใจที่มีระดับความคิดเห็นลำดับสูงสุด ได้แก่ ครูสามารถสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างมีอาชีพมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D.=0.53) รองลงมา ได้แก่ ครูมีเหตุผลในการลงโทษและใช้วิธีการลงโทษอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.46$, S.D.=0.53) และครูขยันหมั่นเพียร ทุ่มเทกำลังกายและใจ และมีความรับผิดชอบในการสอน ($\bar{X} = 4.45$, S.D.=0.57) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชาณิรมิตด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	N = 287			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. เนื้อหาสาระมีรายละเอียดเพียงพอและสามารถเรียนรู้ได้ เข้าใจง่าย	4.11	0.68	มาก	8
2. มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย	4.29	0.64	มาก	1
3. มีการสอน โดยเน้นการสอนแบบบรรยาย	4.13	0.63	มาก	7
4. มีการสอน โดยเน้นการสอนแบบปฏิบัติ	4.27	0.67	มาก	2
5. มีการสอน โดยเน้นการสอนแบบสาธิต	4.21	0.53	มาก	5
6. มีการจัดช่วงเวลาว่างให้นักเรียนใช้เครื่องดนตรีฝึกซ้อมนอก เวลาเรียน	4.26	0.54	มาก	3
7. นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหาสาระในการจัดการ เรียนการสอน	4.24	0.63	มาก	4
8. นักเรียนสามารถเลือกเครื่องดนตรีได้หลากหลายตามความ สนใจ	4.16	0.67	มาก	6
เฉลี่ย	4.21	0.63	มาก	

จากตารางที่ 6 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชาณิรมิตด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.21$, S.D.=0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อเช่นกัน โดยความพึงพอใจที่มีระดับความคิดเห็นลำดับสูงสุด ได้แก่ มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ($\bar{X}=4.29$, S.D.=0.64) รองลงมา ได้แก่ มีการสอนโดยเน้นการสอนแบบปฏิบัติ ($\bar{X}=4.27$, S.D.=0.67) และมีการจัดช่วงเวลาว่างให้นักเรียนใช้เครื่องดนตรีฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน ($\bar{X}=4.26$, S.D.=0.54) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปทุมคงคาประชานิรมิตด้านสื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้

ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากล ด้านสื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้	N = 287			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. มีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย	4.16	0.64	มาก	1
2. มีการนำอุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนมาใช้ได้อย่างเหมาะสม	4.09	0.62	มาก	3
3. มีเครื่องดนตรีให้นักเรียนใช้ประกอบการเรียนอย่างเพียงพอ	4.07	0.62	มาก	5
4. มีหนังสือแบบเรียนสำหรับให้นักเรียนใช้ประกอบการเรียนที่เป็นรูปเล่ม	4.09	0.69	มาก	4
5. มีเอกสารประกอบการเรียนเพิ่มเติมให้กับนักเรียนนอกเหนือจากบทเรียน	4.10	0.67	มาก	2
6. มีแหล่งข้อมูลสำหรับให้นักเรียนค้นคว้าหาสาระเพิ่มเติมอย่างเพียงพอ	4.02	0.67	มาก	6
7. มีการเชิญวิทยากรภายนอกที่มีความรู้ความสามารถทางด้านดนตรีมาให้ความรู้แก่นักเรียนมากขึ้น	3.99	0.65	มาก	7
เฉลี่ย	4.08	0.65	มาก	

จากตารางที่ 7 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปทุมคงคาประชานิรมิตด้านสื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.08$, S.D.=0.65) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อเช่นกัน โดยความพึงพอใจที่มีระดับความคิดเห็นลำดับสูงสุด ได้แก่ มีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย ($\bar{X}=4.16$, S.D.=0.64) รองลงมา ได้แก่ มีเอกสารประกอบการเรียนเพิ่มเติมให้กับนักเรียนนอกเหนือจากบทเรียน ($\bar{X}=4.10$, S.D.=0.67) และมีการนำอุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนมาใช้ได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X}=4.09$, S.D.=0.62) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชวิทยานิมิตด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม

ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล	N = 287				
	ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ห้องดนตรีมีการตกแต่งเพื่อจูงใจในการเรียน		4.07	0.68	มาก	1
2. บริเวณห้องดนตรีมีความเงียบสงบ		4.03	0.70	มาก	3
3. ห้องดนตรีมีแสงสว่างเพียงพอ		4.02	0.71	มาก	8
4. ห้องดนตรีมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก		4.01	0.66	มาก	9
5. ห้องดนตรีมีขนาดกว้างขวาง		4.03	0.66	มาก	3
6. ห้องดนตรีสะอาดเรียบร้อยและเป็นระเบียบ		4.03	0.68	มาก	3
7. ห้องดนตรีมีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้		4.03	0.66	มาก	3
8. มีการจัดวางเครื่องดนตรีและที่นั่งของนักเรียนอย่างเหมาะสม		4.02	0.64	มาก	7
9. มีกฎระเบียบการใช้ห้องดนตรี เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย		4.06	0.60	มาก	2
	เฉลี่ย	4.03	0.67	มาก	

จากตารางที่ 8 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชวิทยานิมิตด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.03$, S.D.=0.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อเช่นกัน โดยความพึงพอใจที่มีระดับความคิดเห็นลำดับสูงสุด ได้แก่ ห้องดนตรีมีการตกแต่งเพื่อจูงใจในการเรียน ($\bar{X}=4.07$, S.D.=0.68) รองลงมา ได้แก่ มีกฎระเบียบการใช้ห้องดนตรี เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย ($\bar{X}=4.06$, S.D. =0.60) และห้องดนตรีมีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.03$, S.D.=0.66), ห้องดนตรีมีขนาดกว้างขวาง ($\bar{X}=4.03$, S.D.=0.66), ห้องดนตรีสะอาดเรียบร้อยและเป็นระเบียบ ($\bar{X}=4.03$, S.D.=0.68) และบริเวณห้องดนตรีมีความเงียบสงบ ($\bar{X}=4.03$, S.D.=0.70) ตามลำดับ

ตารางที่ 9 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปทุมคงคาประชานิรมิตด้านการวัดและประเมินผล

ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากล	N = 287			
	ด้านการวัดและประเมินผล	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ระดับความยากง่ายของข้อสอบมีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระและระดับชั้น	4.09	0.61	มาก	4
2. มีการวัดและประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน	4.02	0.64	มาก	5
3. เมื่อนักเรียนสอบไม่ผ่าน ได้ให้โอกาสนักเรียนได้สอบแก้ตัวทุกครั้ง	4.35	0.64	มาก	1
4. นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลตนเอง	4.02	0.66	มาก	5
5. เพื่อนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลนักเรียน	3.99	0.64	มาก	7
6. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผล	3.97	0.68	มาก	8
7. มีการใช้เทคนิคการวัดผลและประเมินผลอย่างหลากหลาย	4.26	0.66	มาก	2
8. มีการประกาศและรายงานผลการวัดผลและประเมินผลให้นักเรียนทราบอย่างรวดเร็ว	4.25	0.63	มาก	3
เฉลี่ย	4.12	0.65	มาก	

จากตารางที่ 9 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปทุมคงคาประชานิรมิตด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.12$, S.D.=0.65) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อเช่นกัน โดยความพึงพอใจที่มีระดับความคิดเห็นลำดับสูงสุด ได้แก่ เมื่อนักเรียนสอบไม่ผ่านได้ให้โอกาสนักเรียนได้สอบแก้ตัวทุกครั้ง ($\bar{X}=4.35$, S.D.=0.64) รองลงมา ได้แก่ มีการใช้เทคนิคการวัดผลและประเมินผลอย่างหลากหลาย ($\bar{X}=4.26$, S.D.=0.66) และมีการประกาศและรายงานผลการวัดผลและประเมินผลให้นักเรียนทราบอย่างรวดเร็ว ($\bar{X}=4.25$, S.D.=0.63) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. ด้านครูผู้สอน

1.1 ต้องการครูที่มีความชำนาญและความสามารถพิเศษในแต่ละเครื่องดนตรี โดยการแยกกันสอนเครื่องดนตรีที่ครูแต่ละคนถนัด (ความถี่ 1)

1.2 ควรมีการใช้จิตวิทยาและสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนอยากเรียนรู้ดนตรี (ความถี่ 1)

1.3 ต้องการให้ครูเข้าใจในตัวนักเรียนให้มาก ทั้งด้านการเรียนและนิสัยของแต่ละคน (ความถี่ 1)

2. ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2.1 อยากให้มีการเลือกเรียนเครื่องดนตรีชนิดอื่นบ้าง (ความถี่ 3)

2.2 ควรสนับสนุนให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น (ความถี่ 2)

2.3 ควรส่งเสริมเครื่องดนตรีตามที่นักเรียนถนัด (ความถี่ 2)

2.4 เมื่อนักเรียนเรียนจบจากที่โรงเรียนแล้ว นักเรียนควรสามารถอ่านโน้ตและเล่นเครื่องดนตรีได้อย่างน้อย 1 ชิ้น (ความถี่ 1)

2.5 ให้สามารถเลือกเพลงที่อยากเล่นได้เอง (ความถี่ 1)

2.6 อยากให้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกซ้อมในช่วงพักกลางวัน (ความถี่ 1)

2.7 ให้จัดตั้งชมรมเปียโน (ความถี่ 1)

2.8 ควรจัดให้มีการประกวดเล่นเครื่องดนตรี เพื่อให้นักเรียนรักและหมั่นฝึกฝน (ความถี่ 1)

3. ด้านสื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้

3.1 ควรจัดให้มีเครื่องคอมพิวเตอร์และโปรแกรมการสอนดนตรี เครื่องเสียง หรือเครื่องขยายเสียงให้พร้อม เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เร็วยิ่งขึ้น (ความถี่ 3)

3.2 อยากให้มีการจัดทำหนังสือเกี่ยวกับวิชาดนตรี เพื่อประกอบการเรียนในแต่ละระดับชั้น (ความถี่ 2)

3.3 อยากได้หนังสือดนตรี เพื่อนำไปฝึกซ้อมที่บ้าน (ความถี่ 1)

3.4 มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการสอน (ความถี่ 1)

4. ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม

4.1 ควรมีอาคารดนตรีเป็นเอกเทศซึ่งสามารถเก็บเสียงได้ เพื่อสะดวกในการเรียนการสอน โดยเฉพาะภาคปฏิบัติจะได้ไม่รบกวนวิชาอื่นๆ เพราะเวลาซ้อมหรือจัดกิจกรรมทำให้เกิดเสียงดังรบกวนห้องอื่นๆ (ความถี่ 5)

4.2 ควรมีห้องฟังเพลง ห้องค้นคว้าเกี่ยวกับดนตรีประเภทต่าง ๆ (ความถี่ 3)

5. ด้านการวัดและประเมินผล

5.1 ควรมีการทดสอบนักเรียนให้บ่อยครั้ง (ความถี่ 1)

5.2 การวัดและการประเมินผล น่าจะใช้เกณฑ์ความตั้งใจ ความพยายาม และความพร้อม มาใช้แทนการทำได้หรือทำไม่ได้ (ความถี่ 1)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชาณิรมิตครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ต้องการทราบความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับ ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชาณิรมิต เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากล โรงเรียนปัทมราชประชาณิรมิตซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอนตอนที่ 1 เป็นสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ตอนที่ 2 เป็นความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากลใน 5 ด้าน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ตอนที่ 3 เป็นข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากลในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชาณิรมิตลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open end questionnaire) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำแบบสอบถามให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชาณิรมิตวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยหาค่าความถี่ร้อยละค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เนื้อหาในลักษณะการบรรยายสรุป

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชาณิรมิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ คือด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้และด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม เมื่อพิจารณารายด้านสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ด้านครูผู้สอน พบว่า ความพึงพอใจที่มีระดับความคิดเห็นลำดับสูงสุด ได้แก่ ครูสามารถสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างมืออาชีพ รองลงมา ได้แก่ ครูมีเหตุผลในการลงโทษและใช้วิธีการลงโทษอย่างเหมาะสมและครูขยันหมั่นเพียร พุ่มเทกำลังกายและใจ และมีความรับผิดชอบในการสอน ตามลำดับ

2. ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่าความพึงพอใจที่มีระดับความคิดเห็นลำดับสูงสุด ได้แก่ กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย รองลงมา ได้แก่ มีการสอนโดยเน้นการสอนแบบปฏิบัติ และมีการจัดช่วงเวลาว่างให้นักเรียนใช้เครื่องดนตรีฝึกซ้อมนอกเวลาเรียนตามลำดับ

3. ด้านสื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้พบว่า ความพึงพอใจที่มีระดับความคิดเห็นลำดับสูงสุด ได้แก่ มีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายรองลงมา ได้แก่ มีเอกสารประกอบการเรียนเพิ่มเติมให้กับนักเรียนนอกเหนือจากบทเรียนและมีการนำอุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนมาใช้ที่เหมาะสมตามลำดับ

4. ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อมพบว่าความพึงพอใจที่มีระดับความคิดเห็นลำดับสูงสุด ได้แก่ ห้องดนตรีมีการตกแต่งเพื่อจูงใจในการเรียนรองลงมา ได้แก่ มีกฎระเบียบการใช้ห้องดนตรีเพื่อความเรียบร้อยและห้องดนตรีมีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ห้องดนตรีมีขนาดกว้างขวางห้องดนตรีสะอาดเรียบร้อยและเป็นระเบียบและบริเวณห้องดนตรีมีความเงียบสงบตามลำดับ

5. ด้านการวัดและประเมินผลพบว่าความพึงพอใจที่มีระดับความคิดเห็นลำดับสูงสุด ได้แก่ เมื่อนักเรียนสอบไม่ผ่าน ได้ให้ออกสัปดาห์ให้นักเรียนได้สอบแก้ตัวทุกครั้งรองลงมา ได้แก่ มีการใช้เทคนิคการวัดผลและประเมินผลอย่างหลากหลายและมีการประกาศและรายงานผลการวัดผลและประเมินผลให้นักเรียนทราบอย่างรวดเร็วตามลำดับ

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปักธงชัยประชานิรมิตซึ่งมีผู้วิจัยในแนวทางเดียวกันหลายท่าน เช่น (นิวัฒน์ วรรณธรรม, 2541) ได้ทำการวิจัยสภาพการสอนดนตรีปฏิบัติในโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง, (เชิดศักดิ์ ศรียาภย์, 2543) ได้ทำการศึกษาสภาพการสอนวิชาดนตรีในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษาเขต 4, (ธนกฤษณ์ วงศ์คำจันทร์, 2544) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาการสอนดนตรีศึกษาในรายวิชาศิลปะกับชีวิต ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี, (ปรีวัฒน์ ถานิสโร, 2544) ได้ทำการศึกษา เรื่อง กระบวนการสอนวิชาดนตรีสากลในวิทยาลัยสารพัดช่าง กองศึกษาอาชีพ กรมอาชีวศึกษา, (ปรีชา ปรีชาโชติ, 2544) ได้ทำการศึกษา เรื่องปัญหาการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมดนตรีในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขิงเทรา เขต 2, (บงกช ประทีปช่วง, 2547) ได้ทำการศึกษาทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนดนตรีไทย โปรแกรม

วิชาดนตรีศึกษา สถาบันราชภัฏในกรุงเทพมหานคร, (บุษบา ศุภระสร, 2549) ได้ทำการศึกษา ปัญหาและความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรี ในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกประถม จังหวัดเชียงใหม่, (พจนินา จันทรศิริ, 2552) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (ธนายุทธ มุสิกสวัสดิ์, 2552) ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนดนตรี ช่วงชั้นที่ 3-4 ในจังหวัดอุบลราชธานี โดยศึกษาปัญหาในด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

สำหรับการอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีประเด็นสำคัญที่พบจากการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปักธงชัยประชานิรมิต ที่จะนำมาอภิปรายตามจุดมุ่งหมายและสมมติฐานของการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ด้านครูผู้สอน พบว่า ความความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปักธงชัยประชานิรมิตในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และความพึงพอใจที่มีระดับความคิดเห็นลำดับสูงสุด ได้แก่ ครูสามารถสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างมีอาชีพทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูผู้สอนได้จัดการเรียนการสอนสาระดนตรีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กันไป โดยเฉพาะภาคปฏิบัติ มีการจัดการเรียนการสอนแบบสาธิต นับเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี เพราะนักเรียนจะได้เห็น ได้ฟัง และเป็นแบบอย่างนำไปสู่การฝึกฝนตาม ทำให้เกิดทักษะและความรู้ต่อไป สอดคล้องกับที่ (เชิดศักดิ์ ศรียาภัย, 2543, น.9) กล่าวว่า ครูดนตรีต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในวิชาดนตรีทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ โดยเฉพาะดนตรีปฏิบัติจะถูกตั้งความหวังไว้สูงมาก นั่นคือครูดนตรีที่ปฏิบัติเครื่องดนตรีไม่ได้ หรือเล่นได้แต่ยังไม่ชำนาญ หรือไม่สามารถจัดตั้งวงดนตรีของโรงเรียนขึ้นได้ ไม่เป็นที่ยอมรับจากสังคมของโรงเรียนนั้น ครูดนตรีที่มีความสามารถในการปฏิบัติเครื่องดนตรีอยู่ในระดับที่มีความชำนาญจะเป็นการสร้างความสำเร็จต่อตัวผู้เรียน ซึ่งย่อมส่งผลให้การเรียนการสอนวิชาดนตรีประสบความสำเร็จด้วย ในทางกลับกันหากครูดนตรีมีความรู้ความชำนาญในวิชาการดนตรีค่อนข้างต่ำหรือทักษะปฏิบัติไม่เก่ง ความศรัทธาของผู้เรียนจะลดลง วิชาดนตรีคือยาขม ความเบื่อหน่ายต่อวิชาดนตรีก็เกิดขึ้น ผู้เรียนจะหันไปหากิจกรรมอื่นที่ตนเห็นว่าดีกว่าทันที และ (มาลี จูฑา, 2544, น.258) กล่าวถึงลักษณะของครูที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ที่ดีของนักเรียน คือเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ มีมาตรฐานการปฏิบัติ มีการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ มีการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน และมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนต้องการครูที่จะมีความสามารถระดับมืออาชีพ เพราะจะมีความสามารถและประสบความสำเร็จ

ในการสอนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติมาเป็นเวลานาน จะสามารถถ่ายทอดความรู้และเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่นักเรียนได้ และนักเรียนต้องการครูที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน นักเรียนมีความสุขใจ ในขณะที่เรียน และเมื่อนักเรียนมีปัญหาหรือข้อสงสัยนักเรียนก็จะกล้าถามกล้าแสดงออก ซึ่งจะทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่าความความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปักธงชัยประชานิรมิตในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และความพึงพอใจที่มีระดับความคิดเห็นลำดับสูงสุดได้แก่กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ ได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย เพราะการเรียนรู้ของคนเรานั้นมีหลายแบบ จึงต้องมีวิธีการและกระบวนการสอนหลายรูปแบบเพื่อให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ และในบรรดาการสอนที่มีอยู่มากมายนั้น เราไม่สามารถกำหนดได้ว่ากระบวนการสอนใดดีกว่ากระบวนการสอนใด ซึ่งสอดคล้องกับ (เปรี๊อง กุมท, 2537, น.235) กล่าวว่า ปัญหาการเลือกกระบวนการสอนไม่ได้อยู่ที่กระบวนการใดดีที่สุด แต่อยู่ที่ว่ากระบวนการใดเหมาะสมกับนักเรียน เนื้อหา และจุดประสงค์ที่ครูจะสอน การค้นหากลวิธีการที่ดีที่สุดเพียงหนึ่งกระบวนการ เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ยากและไม่ควรทำอย่างยิ่ง แต่ครูทุกคนควรหันมาสนใจกระบวนการสอนหลายๆ แบบ และต้องตระหนักไว้เสมอว่ายังไม่มีการสอนใดช่วยทำให้ประสบผลสำเร็จกับนักเรียนทุกคน หรือทำให้บรรลุจุดประสงค์ทุกๆ ข้อ

3. ด้านสื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้พบว่า ความความความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์สากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปักธงชัยประชานิรมิตในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และความพึงพอใจที่มีระดับความคิดเห็นลำดับสูงสุด ได้แก่มีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสื่อการสอน (Instructional Media) เป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับครูในการจัดกระบวนการเรียนการสอน ผู้เรียนจะบังเกิดพัฒนาการในการเรียนรู้รวมทั้งครูจะสามารถพัฒนาการเรียนการสอนได้ดีเพียงใดนั้น สิ่งบ่งชี้สำคัญประการหนึ่งก็คือประสิทธิภาพของการใช้สื่อการเรียนการสอนของผู้ใช้สื่อหรือผู้นำเสนอสื่อตนเอง สื่อการสอนแต่ละชนิดแต่ละประเภทหากผู้สอนสามารถเลือกใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดแล้ว สื่อชนิดนั้นหรือประเภทนั้นย่อมก่อให้เกิดพัฒนาการทางการเรียนรู้ได้ดีที่สุด (สุรศักดิ์ ปาเฮ, 2537, น.27-30) ซึ่งถ้าจะเปรียบเทียบบทบาทของครูผู้สอนกับแพทย์แล้วพบว่ามีการกิจในลักษณะที่ไม่แตกต่างกันมากนัก แพทย์ต้องต่อสู้เพื่อเอาชนะโรคร้ายไข้เจ็บของผู้ป่วยทางกาย ครูก็ต้องต่อสู้กับความเจ็บป่วยทางปัญญาของนักเรียนเช่นกันแพทย์จำเป็นต้องใช้เครื่องมือทางการแพทย์สำหรับ

บำบัดรักษาความป่วยไข้ฉันใด ครูก็ต้องใช้สื่อการเรียนการสอนสำหรับรักษาความไม่รู้ทางปัญญานั้น

4. ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อมพบว่าความความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชาณิรมิตในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ห้องดนตรีมีการตกแต่งเพื่อจูงใจในการเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนต้องการห้องดนตรีที่สะอาด เรียบร้อยและเป็นระเบียบ มีบรรยากาศเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งนักเรียนมีความพึงพอใจสภาพของห้องเรียนจะทำให้ช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังที่ (มาลี จุฑา, 2544, น.246) ได้กล่าวว่าบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวนักเรียน มีส่วนสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพได้ เช่น จัดให้มีห้องเรียนที่ดี จัดห้องเรียนยุคใหม่ เป็นต้น และจากการสำรวจเอกสารงานวิจัย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2531) ได้ค้นพบว่าบรรยากาศในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียนและเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น การสร้างบรรยากาศที่อบอุ่น ที่ครูให้ความเอื้ออาทรต่อนักเรียน ที่นักเรียนกับนักเรียนมีความสัมพันธ์กันที่มิตรต่อกันที่มีระเบียบ มีความสะอาด เหล่านี้เป็นบรรยากาศที่นักเรียนต้องการ ทำให้นักเรียนมีความสุขที่ได้มาโรงเรียน และในการเรียนร่วมกับเพื่อนๆ ถ้าครูผู้สอนสามารถสร้างความรู้สึกลึกซึ้งให้เกิดขึ้นต่อนักเรียนได้ก็นับว่าครูได้ทำหน้าที่ในการพัฒนาเยาวชนของประเทศชาติให้เติบโตขึ้นอย่างสมบูรณ์ทั้งทางด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ และสังคม โดยแท้จริง

5. ด้านการวัดและประเมินผลพบว่าความความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชาณิรมิตในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่เมื่อนักเรียนสอบไม่ผ่าน ได้ให้ออกสันักเรียนได้สอบแก้ตัวทุกครั้งทั้งนี้ เนื่องจากการวัดและการประเมิน (Assessment) คือ กระบวนการจัดเก็บข้อมูล รวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตัดสิน (Determine) ระดับของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ผลความสำเร็จที่พึงปรารถนาหรือผลความสำเร็จตามมาตรฐานคุณภาพผลการเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับ (ทิวดี มณีโชติ, 2549, น.5) ซึ่งกล่าวว่าการวัดและการประเมินช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนเข้าใจตรงกันในการเรียนรู้ที่เป็นมาตรฐานที่ต้องการให้บังเกิดขึ้นจากการเรียนการสอนและจัดทำเป็นเกณฑ์สำหรับการตรวจสอบช่วยเพิ่มการเร่งเร้าเพียรพยายามร่วมกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียนที่จะใช้กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย ใช้อุปกรณ์สื่อวัตกรรมการเรียนรู้อันนำไปสู่การบรรลุผลการเรียนตามเกณฑ์ช่วยให้มีการบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียน ติดตามผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง จนถึงการใช้เครื่องมือและเทคนิคการวัดและการประเมินที่ผ่านการเลือกสรร และออกแบบอย่างดีให้สามารถวัดผลการเรียนรู้อย่างแม่นยำ เชื่อถือได้ช่วยให้เกิดการตัดสินผลการ

เรียนรู้ของผู้เรียนเป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่องเทียบกับเกณฑ์ที่จัดทำไว้ล่วงหน้า ทำให้เกิดการบันทึกผลการเรียนรู้เป็นรายบุคคล ระบุผลการเรียนรู้ที่ผู้เรียนทำได้นำพอใจผ่านเกณฑ์ ระบุผลการเรียนรู้ที่ยังบกพร่องช่วยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนรายบุคคลเป็นสำคัญ โดยนำผลการเรียนรู้ที่บกพร่องมาวิเคราะห์ปัญหาสาเหตุ ทำให้ผู้สอนช่วยคิดค้นเทคนิคกระบวนการเรียนรู้นำมาใช้แก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเหมาะสม และช่วยทำให้ผู้เรียนรายบุคคลสามารถเรียนรู้ได้ครบถ้วนตามมาตรฐาน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัย

1.1 ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ความสำคัญแก่การเรียนการสอนวิชาดนตรีให้มากขึ้น โดยเห็นคุณค่าของวิชาดนตรีว่าเป็นวิชาที่มีความสำคัญเช่นเดียวกับวิชาหลักต่างๆ

1.2 ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนเข้ารับการอบรม ประชุม สัมมนาเกี่ยวกับวิชาดนตรี เพื่อเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนได้พบปะ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน จะได้เรียนรู้เทคนิคใหม่ๆ ที่จะนำมาดำเนินการสอนให้ทันสมัย โดยเฉพาะทักษะในการสอนและปฏิบัติเครื่องดนตรี ความรู้ทางการวัดผล และการสร้างแบบทดสอบ

1.3 ผู้บริหารควรเพิ่มงบประมาณด้านวัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนครุภัณฑ์เครื่องดนตรีให้มากขึ้น และจัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆ ให้เพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีในช่วงชั้นอื่น ของโรงเรียนปัทมราชประชานิมิตเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

2.2 ควรทำการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีของโรงเรียนปัทมราชประชานิมิตของผู้ปกครองและคณะกรรมการสถานศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ. (2554). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544** สาระและ
มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้า
และพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ**
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ :
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กาญจนา สุขรุจิ. (2546). **ความพึงพอใจของสมาชิกสหกรณ์ต่อการดำเนินงานของสหกรณ์**
การเกษตรไทยปรการจำกัด อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาส่งเสริมการเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เจริญศรี พันปี. (2546). **ความพึงพอใจของครูต่อพฤติกรรมคุณธรรมและการบริหารงานของ**
ผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- ชาติชาย พิทักษ์ชนาคม. (2544). **จิตวิทยาการสอน.** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์
ราชวิทยาลัย.
- เชิดศักดิ์ ศรียาภย์. (2543). **สภาพการสอนวิชาดนตรีในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียน**
ในสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษาเขต 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชา
ดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ดวงเดือน คุปต์การ. (2544). **การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนเรื่องสาระของทำนอง**
เพลงไทยผ่านทักษะการขับร้องสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ณรัตน์ ลาภมุล. (2547). **องค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจและไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน**
ของเจ้าหน้าที่ส่วนภูมิภาคองค์การค้ำของครูสภา. การศึกษาค้นคว้าอิสระ
การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์. (2540). **กิจกรรมดนตรีสำหรับครู.** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์. (2544). **พฤติกรรมการสอนดนตรี.** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

- ทิวต์ มณีโชติ. (2549). การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- เทพิกา รอดสการ. (2548). พฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชนกฤษณ์ วงศ์คำจันทร์. (2544). สภาพปัญหาการสอนดนตรีศึกษาในรายวิชาศิลปะกับชีวิต
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์
ปรินูญามหาบัณฑิตสาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชนาายุท มุสิกสวัสดิ์. (2552). สภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนดนตรี ช่วงชั้นที่
3-4 ในจังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธวัชชัย นาควงษ์. (2543). การสอนดนตรีสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิชัย ปรัชญานุสรณ์. (2546). ดนตรีนาฏศิลป์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- นงลักษณ์ วานิช. (2545). ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนในโรงเรียน
พณิชการพลาญชัยร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นิธิมา คงสวัสดิ์. (2544). ความพึงพอใจของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีต่อหลักสูตรการศึกษา
นอกโรงเรียน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นิวัฒน์ วรรณธรรม. (2541). การสอนดนตรีปฏิบัติในโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยมหิดล.
- บงกช ประทีปช่วง. (2547). ทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนดนตรีไทย โปรแกรมวิชาดนตรี
ศึกษาสถาบันราชภัฏในกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุษบา ศุกระศร. (2549). ปัญหาและความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัด
การเรียนการสอนสาระดนตรี ในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกประถม
จังหวัดเชียงใหม่. การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาประถมศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์. (2553). ประโยชน์ของดนตรีต่อเด็ก. ค้นเมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2555.
จาก <http://www.rubkwanschool.com>

- ประสาธ อิศรปรีดา. (2547). **สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา**. มหาสารคาม : คลังนานาวิทยา.
- ปรีวัฒน์ ถานิสโร. (2544). **กระบวนการสอนวิชาดนตรีสากลในวิทยาลัยสารพัดช่าง**.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปรีชา ปรีชาโชติ. (2554). **ปัญหาการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมดนตรีในสถานศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขียงตรา เขต 2**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : สหมิตรออฟเซต.
- เป็รื่อง กุมุทและคนอื่นๆ. (2537). **ประมวลสาระชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อการสอน หน่วยที่ 1-4**.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมชิราช.
- พจณิชา จันทร์ศิริ. (2552). **ทัศนะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชา
ดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ธัญบุรี**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตสาขาการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภนิตา ชัยปัญญา. (2541). **ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อกิจกรรมไร่นาสวนผสมภายใต้โครงการ
ปรับโครงสร้างและระบบการผลิตการเกษตรของจังหวัดเชียงราย**. วิทยานิพนธ์
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาส่งเสริมการเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มณี โปธิเสน. (2543). **ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนและบุคลากรในโรงเรียนต่อการจัด
การศึกษาของโรงเรียนโพธิเสนวิทยาอำเภอท่าบ่อจังหวัดหนองคาย**. การค้นคว้าอิสระ
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตมหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- มาลี จุฑา. (2544). **การประยุกต์จิตวิทยาเพื่อการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : อักษราพัฒนา.
- ระพินทร์ โพธิ์ศรี. (2549). **สถิติเพื่อการวิจัย**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ระวีวรรณ มะนูน. (2547). **การพัฒนาชุดการสอนเสริมทักษะ เรื่องการเขียนสะกดคำภาษาไทย
ตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2**. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิษฐ์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ:
นานมีบุ๊คส์.

- รักษ์พงษ์ วงษ์ธานี. (2546). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียน และความพึงพอใจในการเรียนโดยใช้โปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และวิธีเรียนต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วราภรณ์ ยุงหนู. (2552). ครูภัณฑ์และสื่อการสอนดนตรีประจำห้องเรียน ระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศิริพงษ์ พะยอมเยี่ยม. (2533). การเลือกและการใช้สื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : โอ. เอส. พรินติ้งเฮาส์.
- ศุภสิริ โสมาเกตุ. (2544). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจ ในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนโดยโครงการกับการเรียนตาม คู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สาคร แสงผึ้ง. (2543). คู่มือการใช้โปรแกรม B-Index & Non Zero-One Method Item Analysis. เชียงใหม่ : อรทัยการพิมพ์
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2544). การปฏิรูปการศึกษา: วาระแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2531). แนวทางการดำเนินงานการนิเทศภายใน โรงเรียนเอกชน. กรุงเทพฯ : หน่วยงานศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชน.
- สุกรี เจริญสุข. (2541). การเรียนรู้เพื่อพัฒนาสุนทรียภาพและลักษณะนิสัย ศิลปะ ดนตรี กีฬา ในการปฏิรูปการเรียนรู้ตามแนวคิด 5 ทฤษฎี. กรุงเทพฯ : ไอเดียสแควร์.
- สุพจน์ สรนารายณ์. (2548). ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดเทศบาล จังหวัดสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- สุรศักดิ์ ปาเฮ. (2537). การเลือกใช้สื่อการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ. ประชาศึกษา. 3, 27-30.
- หรรษา นิลวิเชียร. (2540). ปฐมวัยศึกษา หลักสูตรและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- หทัยรัตน์ ประทุมสูตร. (2542). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อดุลย์ศักดิ์ สุนทรโรจน์. (2546). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียน ประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองคาย. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

- อานนท์ กระบอกโท. (2543). ความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาทหารที่มีต่อการฝึกทหารใน
หน่วยฝึกนักศึกษาวิชาทหาร จังหวัดทหารบกสกลนคร ปีการศึกษา 2542.
การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อุทัยพรรณ สุดใจ. (2545). ความพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อการใช้บริการขององค์การโทรศัพท์
แห่งประเทศไทย จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Hornby, A. F. (2000). **Advance learner's dictionary**. (6th ed). London:England, Oxford
University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ข
หนังสือราชการ

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ฉ.๑๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๕ เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์มนตรี ภู่งาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายกฤษฏา กองสวรรค์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
ดนตรี(ดนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความพึงพอใจต่อการ
จัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปึกธงชัยประชานิมิต
จังหวัดนครราชสีมา” โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์ กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
ความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาวณี เรืองไชยศรี
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๗๓๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐, ๑๘๑๓

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ค.๑๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงทวีปบุรี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๕ เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน นายวราธรรม เนตรทิพย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายกฤษฎา กองสวรรค์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
ดนตรี(ดนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความพึงพอใจต่อการ
จัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปึกธงชัยประชานิรมิต
จังหวัดนครราชสีมา” โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์ กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
ความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกวณิ เวียงไชยศรี
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย)

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐, ๑๘๑๓

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/พิเศษ

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๕ เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน นายไพฑูรย์ โนนสูงเนิน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายกฤษณา กองสวรรค์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
ดนตรี(ดนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความพึงพอใจต่อการ
จัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปึกธงชัยประชานิรมิต
จังหวัดนครราชสีมา” โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์ กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
ความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาวณี เรืองไชยศรี
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย)

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐, ๑๘๑๓

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิต

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นเครื่องมือในวิจัย เรื่องความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิต โดยผู้วิจัย ต้องการให้ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน พิจารณาถึงความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิต โปรดให้ข้อมูลตามความเป็นจริง คำตอบที่ได้จะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อท่าน แต่มีจะประโยชน์เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และขอขอบคุณท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้ด้วย

แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิต

มี 5 ด้านคือ

1. ด้านครูผู้สอน
2. ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. ด้านสื่อ อุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้
4. ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความตามความเป็นจริง

1. เพศ

- () ชาย
() หญิง

2. ระดับชั้น

- () ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
() ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
() ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปึกธงชัยประชานิรมิต

คำชี้แจง

ให้ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านพิจารณาถึงความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปึกธงชัยประชานิรมิต ในแต่ละข้อรายการ แล้วทำเครื่องหมาย / ในแต่ละข้อที่ท่านคิดว่าตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ และมีความหมายดังต่อไปนี้

5	หมายถึง	พึงพอใจในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	พึงพอใจในระดับมาก
3	หมายถึง	พึงพอใจในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	พึงพอใจในระดับน้อย
1	หมายถึง	พึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล	ระดับ				
	5	4	3	2	1
ด้านครูผู้สอน					
1. ครูสามารถสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างมีอาชีพ					
2. ครูใช้เทคนิคการสอนที่ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาสาระได้เป็นอย่างดี					
3. ครูดูแลเอาใจใส่นักเรียนทุกคนในขณะที่สอนอย่างทั่วถึง					
4. ครูพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองให้ทันสมัยและก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา					
5. ครูขยันหมั่นเพียร ทุ่มเทกำลังกายและใจ และมีความรับผิดชอบในการสอน					
6. ครูนำจิตวิทยามาใช้ในการสอนและมีความเข้าใจนักเรียน					
7. ครูให้อิสระแก่นักเรียนในการแสดงความคิดเห็น					
8. ครูมีเหตุผลในการลงโทษและใช้วิธีการลงโทษอย่างเหมาะสม					
9. ครูมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อนักเรียน					
10. ครูเข้าสอนและออกจากห้องเรียนตรงเวลา					
11. การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการสอนของครู					
ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
12. เนื้อหาสาระมีรายละเอียดเพียงพอและสามารถเรียนรู้ได้เข้าใจง่าย					
13. มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย					
14. มีการสอน โดยเน้นการสอนแบบบรรยาย					
15. มีการสอน โดยเน้นการสอนแบบปฏิบัติ					
16. มีการสอน โดยเน้นการสอนแบบสาธิต					
17. มีการจัดช่วงเวลาว่างให้นักเรียนใช้เครื่องดนตรีฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน					
18. นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหาสาระในการจัดการเรียนการสอน					

ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล	ระดับ				
	5	4	3	2	1
19. นักเรียนสามารถเลือกเครื่องดนตรีได้หลากหลายตามความสนใจ					
ด้านสื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้					
20. มีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย					
21. มีการนำอุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนมาใช้ได้อย่างเหมาะสม					
22. มีเครื่องดนตรีให้นักเรียนใช้ประกอบการเรียนอย่างเพียงพอ					
23. มีหนังสือแบบเรียนสำหรับให้นักเรียนใช้ประกอบการเรียนที่เป็นรูปเล่ม					
24. มีเอกสารประกอบการเรียนเพิ่มเติมให้กับนักเรียนนอกเหนือจากบทเรียน					
25. มีแหล่งข้อมูลสำหรับให้นักเรียนค้นคว้าหาสาระเพิ่มเติมอย่างเพียงพอ					
26. มีการเชิญวิทยากรภายนอกที่มีความรู้ความสามารถทางด้านดนตรีมาให้ความรู้แก่นักเรียนมากขึ้น					
ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม					
27. ห้องดนตรีมีการตกแต่งเพื่อจูงใจในการเรียน					
28. บริเวณห้องดนตรีมีความเงียบสงบ					
29. ห้องดนตรีมีแสงสว่างเพียงพอ					
30. ห้องดนตรีมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก					
31. ห้องดนตรีมีขนาดกว้างขวาง					
32. ห้องดนตรีสะอาดเรียบร้อยและเป็นระเบียบ					
33. ห้องดนตรีมีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้					
34. มีการจัดวางเครื่องดนตรีและที่นั่งของนักเรียนอย่างเหมาะสม					
35. มีกฎระเบียบการใช้ห้องดนตรี เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย					

ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล	ระดับ				
	5	4	3	2	1
ด้านการวัดและประเมินผล					
36. ระดับความยากง่ายของข้อสอบมีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระและระดับชั้น					
37. มีการวัดและประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน					
38. เมื่อนักเรียนสอบไม่ผ่าน ได้ให้โอกาสนักเรียนได้สอบแก้ตัวทุกครั้ง					
39. นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลตนเอง					
40. เพื่อนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลนักเรียน					
41. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผล					
42. มีการใช้เทคนิคการวัดผลและประเมินผลอย่างหลากหลาย					
43. มีการประกาศและรายงานผลการวัดผลและประเมินผลให้นักเรียนทราบอย่างรวดเร็ว					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถามในตอนที 2

ในสิ่งที่ควรได้รับการพัฒนาและแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิต

1. ด้านครูผู้สอน

.....

.....

.....

2. ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

.....

.....

.....

3. ด้านสื่อ อุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้

.....

.....

.....

4. ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม

.....

.....

.....

5. ด้านการวัดผลและประเมินผล

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง

ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับข้อความ
(Index of Congruence : IOC) แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับข้อคำถาม
(Index of Congruence : IOC) แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่องความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิต

ข้อ	รายการ	คะแนนการพิจารณา ของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	IOC	แปลความ
		1	2	3			
1	ครูสามารถสอนทั้งภาคทฤษฎีและ ภาคปฏิบัติอย่างมืออาชีพ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2	ครูใช้เทคนิคการสอนที่ทำให้นักเรียน เข้าใจเนื้อหาสาระได้เป็นอย่างดี	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
3	ครูดูแลเอาใจใส่นักเรียนทุกคนในขณะที่ สอนอย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
4	ครูพัฒนาความรู้ความสามารถของ ตนเองให้ทันสมัยและก้าวหน้าอยู่ ตลอดเวลา	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
5	ครูขยันหมั่นเพียร ทุ่มเทกำลังกายและใจ และมีความรับผิดชอบในการสอน	+1	+1	0	2	0.67	สอดคล้อง
6	ครูนำจิตวิทยามาใช้ในการสอนและมี ความเข้าใจนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
7	ครูให้อิสระแก่นักเรียนในการแสดง ความคิดเห็น	+1	+1	0	2	0.67	สอดคล้อง
8	ครูมีเหตุผลในการลงโทษและใช้วิธีการ ลงโทษอย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
9	ครูมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
10	ครูเข้าสอนและออกจากห้องเรียนตรง เวลา	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

**ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับข้อคำถาม(Index of
Congruence : IOC) แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่องความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปทุมคงคาประชานิรมิต**

ข้อ	รายการ	คะแนนการพิจารณา ของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	IOC	แปลความ
		1	2	3			
11	การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการสอนของครู	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
12	เนื้อหาสาระมีรายละเอียดเพียงพอและสามารถเรียนรู้ได้เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
13	มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย	0	+1	+1	2	0.67	สอดคล้อง
14	มีการสอนโดยเน้นการสอนแบบบรรยาย	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
15	มีการสอนโดยเน้นการสอนแบบปฏิบัติ	+1	+1	0	2	0.67	สอดคล้อง
16	มีการสอนโดยเน้นการสอนแบบสาธิต	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
17	มีการจัดช่วงเวลาว่างให้นักเรียนใช้เครื่องดนตรีฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
18	นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหาสาระในการจัดการเรียนการสอน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
19	นักเรียนสามารถเลือกเครื่องดนตรีได้หลากหลายตามความสนใจ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
20	มีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับข้อความ
(Index of Congruence : IOC) แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่องความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิต (ต่อ)

ข้อ	รายการ	คะแนนการพิจารณา			รวม	IOC	แปลความ
		1	2	3			
21	มีการนำอุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนมาใช้ที่เหมาะสม	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
22	มีเครื่องดนตรีให้นักเรียนใช้ประกอบการเรียนอย่างเพียงพอ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
23	มีหนังสือแบบเรียนสำหรับให้นักเรียนใช้ประกอบการเรียนที่เป็นรูปเล่ม	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
24	มีเอกสารประกอบการเรียนเพิ่มเติมให้กับนักเรียนนอกเหนือจากบทเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
25	มีแหล่งข้อมูลสำหรับให้นักเรียนค้นคว้าหาสาระเพิ่มเติมอย่างเพียงพอ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
26	มีการเชิญวิทยากรภายนอกที่มีความรู้ความสามารถทางด้านดนตรีมาให้ความรู้แก่นักเรียนมากขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
27	ห้องดนตรีมีการตกแต่งเพื่อจูงใจในการเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
28	บริเวณห้องดนตรีมีความเงียบสงบ	+1	+1	0	2	0.67	สอดคล้อง
29	ห้องดนตรีมีแสงสว่างเพียงพอ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
30	ห้องดนตรีมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
31	ห้องดนตรีมีขนาดกว้างขวาง	0	+1	+1	2	0.67	สอดคล้อง

ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับข้อคำถาม
(Index of Congruence : IOC) แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่องความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิต (ต่อ)

ข้อ	รายการ	คะแนนการพิจารณา			รวม	IOC	แปลความ
		ของผู้ทรงคุณวุฒิ					
		1	2	3			
32	ห้องดนตรีสะอาดเรียบร้อยและเป็นระเบียบ	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
33	ห้องดนตรีมีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้	+1	+1	0	2	0.67	สอดคล้อง
34	มีการจัดวางเครื่องดนตรีและที่นั่งของนักเรียนอย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
35	มีกฎระเบียบการใช้ห้องดนตรี เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย	+1	+1	0	2	0.67	สอดคล้อง
36	ระดับความยากง่ายของข้อสอบมีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระและระดับชั้น	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
37	มีการวัดและประเมินผลก่อนเรียนระหว่างเรียนและหลังเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
38	เมื่อนักเรียนสอบไม่ผ่าน ได้ให้โอกาสนักเรียนได้สอบแก้ตัวทุกครั้ง	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
39	นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลตนเอง	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
40	เพื่อนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
41	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผล	+1	+1	0	2	0.67	สอดคล้อง

ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับข้อความ
(Index of Congruence : IOC) แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่องความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิต (ต่อ)

ข้อ	รายการ	คะแนนการพิจารณา			รวม	IOC	แปลความ
		ของผู้ทรงคุณวุฒิ					
		1	2	3			
42	มีการใช้เทคนิคการวัดผลและประเมินผลอย่างหลากหลาย	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
43	มีการประกาศและรายงานผลการวัดผลและประเมินผลให้นักเรียนทราบอย่างรวดเร็ว	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง

ค่าความเที่ยง(Reliability)ของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่องความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปทุมคงคาวิทยพร
โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัก

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.979	43

Item Statistics

No.	Mean	Std. Deviation	N
no1	4.3000	.59596	30
no2	4.1000	.48066	30
no3	4.6333	.55605	30
no4	4.4667	.57135	30
no5	4.3000	.59596	30
no6	4.3333	.66089	30
no7	4.5000	.57235	30
no8	4.4333	.62606	30
no9	4.3333	.60648	30
no10	4.3333	.60648	30
no11	4.2333	.67891	30
no12	4.4000	.62146	30
no13	4.3000	.59596	30
no14	4.4000	.67466	30
no15	4.3000	.59596	30

No.	Mean	Std. Deviation	N
no16	4.4333	.62606	30
no17	4.3000	.65126	30
no18	4.2333	.67891	30
no19	4.3000	.59596	30
no20	4.3000	.59596	30
no21	4.3333	.60648	30
no22	4.4000	.62146	30
no23	4.3000	.65126	30
no24	4.3333	.66089	30
no25	4.2333	.62606	30
no26	4.1000	.75886	30
no27	4.2667	.78492	30
no28	4.3667	.61495	30
no29	4.3667	.61495	30
no30	4.2333	.56832	30
no31	4.2667	.69149	30
no32	4.2333	.85836	30
no33	4.2333	.67891	30
no34	4.2000	.66436	30
no35	4.3000	.74971	30
no36	4.2667	.73968	30
no37	4.0333	.80872	30
no38	4.0333	.80872	30
no39	4.3333	.60648	30
no40	4.3333	.54667	30

No.	Mean	Std. Deviation	N
no41	4.3333	.60648	30
no42	4.4667	.57135	30
no43	4.4333	.56832	30

Item-Total Statistics

No.	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
no1	198.5667	450.530	.695	.979
no2	198.7667	454.806	.655	.979
no3	198.2333	457.289	.457	.980
no4	198.4000	455.214	.530	.979
no5	198.5667	452.116	.631	.979
no6	198.5333	451.568	.586	.979
no7	198.3667	450.240	.737	.979
no8	198.4333	452.116	.599	.979
no9	198.5333	448.671	.756	.979
no10	198.5333	449.016	.742	.979
no11	198.6333	443.689	.850	.979
no12	198.4667	448.120	.759	.979
no13	198.5667	448.668	.770	.979
no14	198.4667	445.223	.800	.979
no15	198.5667	451.702	.648	.979
no16	198.4333	457.220	.405	.980
no17	198.5667	449.771	.661	.979
no18	198.6333	448.171	.690	.979
no19	198.5667	448.461	.778	.979

No.	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
no20	198.5667	450.668	.689	.979
no21	198.5333	447.499	.803	.979
no22	198.4667	446.809	.810	.979
no23	198.5667	447.840	.733	.979
no24	198.5333	446.878	.757	.979
no25	198.6333	448.171	.751	.979
no26	198.7667	443.909	.750	.979
no27	198.6000	442.731	.760	.979
no28	198.5000	451.569	.632	.979
no29	198.5000	450.259	.683	.979
no30	198.6333	449.689	.766	.979
no31	198.6000	444.731	.797	.979
no32	198.6333	441.826	.718	.979
no33	198.6333	448.171	.690	.979
no34	198.6667	447.885	.716	.979
no35	198.5667	446.599	.672	.979
no36	198.6000	449.145	.599	.979
no37	198.8333	442.557	.742	.979
no38	198.8333	442.902	.732	.979
no39	198.5333	447.913	.786	.979
no40	198.5333	450.051	.781	.979
no41	198.5333	447.775	.792	.979
no42	198.4000	452.869	.628	.979
no43	198.4333	450.323	.739	.979

ภาคผนวก จ

แบบตอบรับวารสาร การเผยแพร่บทความวิจัย

ที่ ศธ 0514.24 / 1064

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40002

๒๗ สิงหาคม 2557

เรื่อง การตอบรับบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

เรียน นายกฤษฎา กองสวรรค์

ตามที่ท่านได้เสนอบทความเรื่อง ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี
สากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัทมราชประชาณิรมิต จังหวัดนครราชสีมา และได้
ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิเรียบร้อยแล้วนั้น กองบรรณาธิการฯ ได้พิจารณาแล้ว
เห็นควรให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีที่ 7 ฉบับที่ 1 เดือน
มกราคม - มิถุนายน พ.ศ.2558

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เอกลิตศักดิ์ พิภุศลศรี)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
บรรณาธิการ

สำนักงานคณบดี
โทรศัพท์/โทรสาร 0-4320-2396

ภาคผนวก จ
สำเนาใบประกาศภาษาอังกฤษ

**KINGS INTERNATIONAL
BUSINESS SCHOOL**

This is to certify that

KRISADA KONGSAWAN

having successfully attended the prescribe competency
requirements has therefore been awarded

**Certificate of Accomplishment
In
English for Thesis Writing**

Conducted in Singapore
September 2011

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Joxer Tang', is written over a horizontal line.

**Mr Joxer Tang
Chief Executive Officer**

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายกฤษณา กองสวรรค์
เกิดวันที่	23 กุมภาพันธ์ 2522
ปัจจุบันอายุ	36 ปี
การศึกษา	ระดับปริญญาตรี การศึกษามัธยมศึกษา ดุริยางคศาสตร์สากล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ชื่อบิดา	นายสมเดช กองสวรรค์ อาชีพ ค้าขาย
ชื่อมารดา	นางสุรีย์วรรณ เนรมิตครบุรี อาชีพ ค้าขาย
ที่อยู่ปัจจุบัน	273/11 ซอยท้าวสุระ 2 ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 30000
ด้านการทำงาน	เริ่มรับราชการในตำแหน่ง ครูผู้ช่วย เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2548 โรงเรียนบ้านราษฎร์สามัคคี ตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 ปัจจุบันในตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการ โรงเรียนปัทมราษฎร์ธานี ตำบลเมืองปัก อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 อายุราชการ 10 ปี